

தமிழ் இலக்கணம்

பத்தாம் வகுப்பு

[1957-ம் வருடத்திய பாடத் திட்டம்]

அ. திருமலை முத்துசாமி M. A.,

அலையீடு பப்ளிஷிங் கம்பெனி,

பிலிப்ஸ் தெரு, சென்னை-1

பதிப்புரிமை]

[விலை ரூ. 1—25 ரூ.பை

உலகளாவிய பொதுக் கள உரிமம் (CC0 1.0)

இது சட்ட ஏற்புடைய உரிமத்தின் சுருக்கம் மட்டுமே. முழு உரையை <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode> என்ற முகவரியில் காணலாம்.

பதிப்புரிமை அற்றது

இந்த ஆக்கத்துடன் தொடர்புடையவர்கள், உலகளாவிய பொதுப் பயன்பாட்டுக்கு என பதிப்புரிமைச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு, தங்கள் அனைத்துப் பதிப்புரிமைகளையும் விடுவித்துள்ளனர்.

நீங்கள் இவ்வாக்கத்தைப் படியெடுக்கலாம்; மேம்படுத்தலாம்; பகிரலாம்; வேறு கலை வடிவமாக மாற்றலாம்; வணிகப் பயன்களும் அடையலாம். இவற்றுக்கு நீங்கள் ஒப்புதல் ஏதும் கோரத் தேவையில்லை.

இது, உலகத் தமிழ் விக்கியூடகச் சமூகமும் (<https://ta.wikisource.org>), தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகமும் (<http://tamilvu.org>) இணைந்த கூட்டுமுயற்சியில், பதிவேற்றிய நூல்களில் ஒன்று. இக்கூட்டுமுயற்சியைப் பற்றி, <https://ta.wikisource.org/s/4kx> என்ற முகவரியில் விரிவாகக் காணலாம்.

Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

This is a human-readable summary of the legal code found at <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode>

No Copyright

The person who associated a work with this deed has **dedicated** the work to the public domain by waiving all of his or her rights to the work worldwide under copyright law, including all related and neighboring rights, to the extent allowed by law.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

This book is uploaded as part of the collaboration between Global Tamil Wikimedia Community (<https://ta.wikisource.org>) and Tamil Virtual Academy (<http://tamilvu.org>). More details about this collaboration can be found at <https://ta.wikisource.org/s/4kx>.

பொருளடக்கம்

பொருள்		பக்கம்
1. எழுத்து		
எழுத்துக்களின் இடமுயற்சிப் பிறப்பு	...	1
2. சொல்		
சொல்லின் வகை		
1 இயற்சொல்	...	10
2 திரிசொல்	...	11
3 வடசொல்	...	13
தற்சமம்	...	14
தற்பவம்	...	15
4 திசைச் சொல்	...	17
5 பொதுப் பெயர்— தான், தாம், எல்லாம்	...	19
6 ஐம்பால் பெயர் விகுதிகள்	...	20
7 உருபு மயக்கம்	...	22
8 வினைச்சொல் இலக்கணம் (விரிவாக)	...	23
9 காலங் காட்டுவன (பகுதி—விகுதி)	...	28
10 பல வினையெச்ச வாய்பாடுகள்	...	30
11 சினைவினை—முதல் வினை	...	36
12 பொதுவினை (வேறு, இல்லை, உண்டு, யார், எவன்)	...	37
13 முற்றெச்சம்	...	39
14 இடைச்சொல் இலக்கணம்	...	39
15 முன்னிலையசைச் சொல்	...	42
16 எல்லாவிடத்தும் வரும் அசைச் சொல்	...	43
17 உரிச்சொல் (தட, வை)	...	44

3. பொது

1	இடைப்பிறவரல்	...	45
2	வினாவகை	...	46
3	விடைவகை	...	47
4	அடைமொழி	...	48
5	பொருள் கோள்	...	51
6	உவம உருபுகள்	...	58

4. புணர்ச்சி

1	திசைப் பெயர்	...	59
2	எண்ணுப் பெயர்	...	60
3	பல, சில, பூ, தெங்கு, மரம், தேன் } இவற்றின் புணர்ச்சி	...	61
4	செய்யுள் விகாரம்	...	65
5	தீர்க்க சந்தி	...	66
6	குணசந்தி	...	69
7	விருத்தி சந்தி	...	70

5. பொருள்

1	அகத்திணை (முதல்—கரு—உரி)	72
2	புறத்திணை (பன்னிரண்டுங் கூறல்)	...	80

6. யாப்பு

1	வெண்பா (குறள்—நேரிசை—இன்னிசை)	...	83
2	ஆசிரியப்பா (பொது)	...	85

7. அணி

1	வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி	...	86
2	வேற்றுமையணி	...	86
3	சிலேடையணி	...	87
4	மடக்கணி	...	87
5	வஞ்சகப் புகழ்ச்சியணி	...	88

மொழிப் பயிற்சி

1	வாக்கியம்—பல வகைகள்	...	90
2	ஒரே கருத்தை பல உருவ வாக்கியங்களில் வெளியிடுதல் }	...	92
3	வாக்கிய அமைப்பு	...	93
4	பத்தியமைப்பு	...	94
5	நடை	...	97
6	வழுஉச் சொற்களும் திருத்தமும்	...	98
7	விலக்குதற்குரிய இழிவழக்குகள்	...	99
8	நிறுத்தற் குறிப்புப் பயிற்சிகள்	...	100
9	மரபு	...	100
10	உவமைகளும் பழமொழிகளும் வைத்து எழுதுதல் }	...	101
11	உவமை உருவக மாற்றம்	...	102
12	வல்லெழுத்து மிகுமிடங்களும் மிகா இடங்களும் }	...	102
13	இடம்விட்டு எழுதுதலும் சேர்த்து எழுதுதலும் }	...	118
14	சொற்களை இடம்விட்டு எழுதுதலும் சேர்த்து எழுதுதலும் }	...	118

தமிழ் இலக்கணம்

பத்தாம் வகுப்பு

1. எழுத்து

எழுத்துக்களின் இடமுயற்சிப் பிறப்பு -
சூத்திரங்கள்.

எழுத்துக்களின் பிறப்பு - பொதுவிலக்கணம்.

அ, ஆ — இவ்வெழுத்துக்களை உச்சரித்துப் பார். இவற்றை உச்சரிக்கும் பொழுது உடலின் உள்ளிருக்கும் காற்றானது உயிரினது முயற்சியால் வெளி வருகின்றது. அப்பொழுது அண்ணம் திறக்கப்படுகின்றது. அ, ஆ என்ற ஒலிகள் கண்டத்தினின்று எழுகின்றன.

ஈ — இவ்வெழுத்தை உச்சரித்துப் பார். வாய் திறக்கப்படுகின்றது. அப்பொழுது அடிநாக்கு மேல் வாய் அடியைச் சேர இவ்வொலி மார்பை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கின்றது. இவை போல மற்றைய எழுத்துக்களும் பிறக்கின்றன.

“உடலின் உள்ளே இருக்கும் காற்றானது உச்சரிக்க வேண்டுமென்ற உயிரினது முயற்சியால் எழுப்பப்பட்டு செவிப்புலனும் அணுத்திரளின் கூட்டம் மார்பு, கழுத்து, தலை, மூக்கு ஆகிய நான்கு இடங்களையும் பொருந்தி இதழ் (உதடு) நாக்கு, பல், அண்ணம் (மேல் வாயும் கீழ் வாயும்) ஆகிய நான்கினுடைய முயற்சி வேறு பாட்டால் பலவகைப்பட்ட எழுத்துக்களாலாகிய ஓசைகளாய்த் தோன்றுதலே எழுத்துக்களின் பிறப்பாகும்.”

எழுத்துக்களின் இடப்பிறப்பு

அ—என்பது உயிரெழுத்து. இதை உச்சரித்துப் பார். இது கண்டத்தினின்று பிறப்பதை அறியலாம்.

க்—என்பது மெய்யெழுத்தில் வல்லினம் ஆகும். இதை உச்சரித்துப் பார். இது மார்பை இடமாகக்கொண்டு பிறத்தலை அறியலாம்.

ங்—என்பது மெய்யெழுத்தில் மெல்லினமாகும். இதை உச்சரித்துப்பார். இது மூக்கை இடமாகக்கொண்டு பிறத்தலை அறியலாம்.

ய்—என்பது மெய்யெழுத்தில் இடையினமாகும். இதை உச்சரித்துப் பார். இது கண்டத்தை இடமாகக் கொண்டு பிறத்தலை அறியலாம்.

ஃ—இது ஆய்த எழுத்தாகும். இதை உச்சரித்துப் பார். இது தலையை இடமாகக் கொண்டு பிறத்தலை அறியலாம்.

“மார்பு, கழுத்து, மூக்கு, தலை ஆகிய நான்கு இடங்களில் ஒலி பொருந்திப் பிறப்பதே இடப்பிறப்பாம்.”

எழுத்துக்களின் முயற்சிப் பிறப்பு

உ, ஊ—இவ்வெழுத்துக்களை உச்சரித்துப் பார். இவை வாய் திறத்தலோடு உதடு குவிதலாகிய முயற்சியால் பிறக்கின்றன.

இ, ஈ—இவ்வெழுத்துக்களை உச்சரித்துப்பார். இவை வாய் திறத்தலோடு மேல் வாய்ப்பல்லை அடிநாக்கின் ஓரமானது பொருந்தும் முயற்சியால் பிறக்கின்றன.

“ஒலி இதழ், நாக்கு, பல், மேல் வாய் இவற்றின் முயற்சி வேறு பாட்டால் பல்வேறு எழுத்துக்களாய் ஒலிப்பதே முயற்சிப் பிறப்பாம்.”

சூத்திரம்:

“நிறை உயிர் முயற்சியின் உள்வளி துரப்ப எழும் அணுத் திரள்உரம் கண்டம் உச்சி மூக்கு உற்று இதழ்நாப் பல் அணுத் தொழிலின் வெவ்வேறு எழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே.”

முதல் எழுத்துக்களின் பிறப்பிடம்

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ - இவை உயிர் எழுத்துக்கள்.

ய, ர, ல, வ, ழ, ள - இவை இடையெழுத்துக்கள்.

மேற்கூறிய பதினெட்டு எழுத்துக்களையும் உச்சரி. இவை கழுத்தை இடமாகக் கொண்டு பிறத்தலை அறியலாம்.

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன - இவை மெல்லெழுத்துக்கள். இவைகளை உச்சரித்துப் பார். இவைகள் மூக்கை இடமாகக் கொண்டு பிறத்தலை அறியலாம்.

க, ச, ட, த, ப, ற - இவை வல்லெழுத்துக்கள். இவைகளை உச்சரித்துப் பார். இவைகள் மார்பை இடமாகக் கொண்டு பிறத்தலை அறியலாம்.

“முதலெழுத்துக்கள் முப்பதுள் உயிர் பன்னிரண்டும், இடையினமாறுமாகப் பதினெட்டு எழுத்துக்களும் கழுத்தை இடமாகவும், மெல்லின மாறும் மூக்கையிடமாகவும், வல்லினமாறும் மார்பையிடமாகவும் கொண்டு பிறக்கும்.”

சூத்திரம்:

“அவ்வழி,

ஆவியிடைமை யிட(ம்)மிட றுகும்

மேவு மென்மை முக்கு உரம் பெறும் வன்மை.”

முதலெழுத்துக்களுக்கு முயற்சி வகையால்
பிறப்பு

உயிரெழுத்து:-

அ, ஆ-இவ்விரண்டு எழுத்துக்களையும் உச்சரித்துப் பார். இவை அண்ணத்தின் தொழிலான வாய் திறத்த லாகிய முயற்சியால் பிறப்பதைத் தெரியலாம்.

“அ, ஆ என்ற இரண்டும் அங்காத்தலை யுடையன வாய்ப் பிறக்கின்றன.”

சூத்திரம்:

“அவற்றுள்,

முயற்சியுள் அ ஆ அங்காப்பு உடைய.”

இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ — இவ்வைந்து எழுத்துக்களையும் உச்சரித்துப் பார். இவை வாய் திறத்தலுடனே மேல் வாய்ப் பல்லை அடி நாக்கினது ஓரம் பொருந்தப் பிறத்தலை அறியலாம்.

“இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ என்ற ஐந்து உயிரும் வாய் திறத்த லுடனே மேல் வாய்ப் பல்லை அடி நாக்கின் ஓரமானது பொருந்துதலாகிய முயற்சியால் பிறக்கும்.”

சூத்திரம்:

“இ ஈ எ ஏ ஐ அங் காப்போடு

அண்பல் முதல்நா விளிம்புற வருமே.”

குறிப்பு: அண்பல் என்பது நாவின் ஓரம்.

உ, ஊ, ஓ, ஓ, ஓள — இவ்வைந்து எழுத்துக்களையும் உச்சரித்துப் பார், இவை வாய் திறத்தலுடனே உதடுகளின் குவிதலாகிய முயற்சியால் பிறத்தலை அறியலாம்.

“உ, ஊ, ஓ, ஓ, ஓள என்ற ஐந்து உயிரும் வாய் திறத்தலுடனே உதடுகளின் குவிதலாகிய முயற்சியால் பிறக்கும்.”

சூத்திரம்:

“உ ஊ ஓ ஓ ஓள இதழ் குவிவே.”

மெய்யெழுத்து:-

க், ங் - இம்மெய்யெழுத்துக்களை உச்சரித்துப் பார். இவை இரண்டும் வாயைத் திறத்தலுடனே அடிநாக்கு மேல்வாயடியைச் சேர்தலாகிய முயற்சியால் பிறத்தலை அறியலாம்.

“க், ங், என்ற இரு மெய்யெழுத்துக்களும் வாயைத் திறத்தலுடனே அடிநாக்கு மேல்வாயடியைச் சேர்தலாகிய முயற்சியால் பிறக்கும்.”

ச், ஞ் — இம்மெய்யெழுத்துக்களை உச்சரித்துப் பார். இவை இரண்டும் வாயைத் திறத்தலுடனே நடு நாக்கு மேல் வாயின் நடுப் பகுதியைச் சேர்தலாகிய முயற்சியால் பிறத்தலையறியலாம்.

“ச், ஞ் என்ற இரு மெய்யெழுத்துக்களும் வாயைத் திறத்தலுடனே நடுநாக்கு மேல் வாயின் நடுப்பகுதியைச் சேர்தலாகிய முயற்சியால் பிறக்கும்.”

ட, ண—இம்மெய்யெழுத்துக்களை உச்சரித்துப் பார். இவை இரண்டும் வாயைத் திறத்தலுடனே நுனி நாக்கு மேல் வாயின் நுனிப் பகுதியைச் சேர்த்தலாகிய முயற்சியால் பிறத்தலையறியலாம்.

“ட, ண என்ற இரு மெய்யெழுத்துக்களும் வாயைத் திறத்தலுடனே நுனிநாக்கு மேல் வாயின் நுனிப் பகுதியைச் சேர்த்தலாகிய முயற்சியால் பிறக்கும்.”

சூத்திரம்:

“கங்வும் சருவும் டணவும் முதலிடை நுனிநா அண்ணம் உறமுறை வருமே.”

த், ந்—இம்மெய்யெழுத்துக்களை உச்சரித்துப் பார் வாய் திறத்தலோடு மேல்வாய்ப் பல்லின் அடியை நாக்கின் நுனி பொருந்தும் முயற்சியால் இவை பிறத்தலை அறியலாம்.

“வாய் திறத்தலோடு மேல்வாய்ப் பல்லின் அடியை நாக்கின் நுனி பொருந்தும் முயற்சியால் த, ந என்ற இரு மெய்யெழுத்துக்களும் பிறக்கும்.”

சூத்திரம்:

“அண்பல் அடிநா முடியுறத் தந் வரும்.”

ப், ம்—இம்மெய்யெழுத்துக்களை உச்சரித்துப் பார். வாய் திறத்தலோடு மேலுதடும் கீழுதடும் தம்மில் பொருந்தும் முயற்சியால் இவை பிறத்தலையறியலாம்.

“வாய் திறத்தலோடு மேலுதடும், கீழுதடும் தம்மில் பொருந்தும் முயற்சியால் ப, ம என்ற இரு மெய்யெழுத்துக்களும் பிறக்கும்.”

சூத்திரம்:

“மீகீழ் இதழ் உறப் பம்மப் பிறக்கும்.”

ய்—இம்மெய் யெழுத்தை உச்சரித்துப்பார். இது வாயைத் திறத்தலோடு நாக்கின் அடியானது மேல் வாயடியைப் பொருந்தும் முயற்சியால் பிறத்தலைக் காணலாம்.

“வாய் திறத்தலுடனே நாக்கின் அடியானது மேல் வாய் அடியைப் பொருந்தும் முயற்சியால் ய என்ற மெய் யெழுத்துப் பிறக்கும்.”

சூத்திரம்:

அடிநா அடியணம் உறயத் தோன்றும்.”

ர், ழ்.— இவ்விரண்டு மெய்யெழுத்துக்களை உச்சரித்துப் பார். இவை வாய் திறத்தலுடனே நாக்கின் நுனி மேல் வாயைத் தடவும் முயற்சியால் பிறப்பதைக் காணலாம்.

“வாய் திறத்தலோடு நாக்கின் நுனி மேல் வாயைத் தடவும் முயற்சியால் ர, ழ என்ற இரு மெய்யெழுத்துக்களும் பிறக்கும்.”

சூத்திரம்:

“அண்ணம் நுனிநா வருட ரழ வரும்.”

ல், ள் - இம்மெய்யெழுத்துக்களை உச்சரித்துப் பார். இவைகள் வாய் திறத்தலோடு மேல் வாய்ப் பல்லின் அடியையும், மேல் வாயையும் முறையே நாக்கின் ஓரமானது தடித்துப் பொருந்தும், தடவும் முயற்சியால் பிறத்தலை யறியலாம்.

“வாய் திறத்தலோடு மேல் வாய்ப் பல்லின் அடியை நாக்கின் ஓரமானது தடித்துப் பொருந்தும் முயற்சியால் ள என்ற மெய்யெழுத்துப் பிறக்கும்.

வாய் திறத்தலோடு மேல் வாயை நாக்கின் ஓரமானது தடித்துத் தடவும் முயற்சியால் ள என்ற மெய்யெழுத்துப் பிறக்கும்.”

சூத்திரம்:

“அண்பல் முதலும் அண்ணமும் முறையின் நா விளிம்பு வீங்கி ஒற்றவும் வருடவும் ளகார ளகாரமாய் இரண்டும் பிறக்கும்.”

வ்—இம்மெய்யெழுத்தை உச்சரித்துப் பார். இது வாய் திறத்தலோடு மேல் வாய்ப் பல்லைக் கீழுதடு பொருந்தும் முயற்சியால் பிறத்தலைக் காணலாம்.

“வாய் திறத்தலோடு மேல் வாய்ப் பல்லைக் கீழுதடு பொருந்துதலாகிய முயற்சியால் வ என்ற மெய்யெழுத்துப் பிறக்கும்.”

சூத்திரம்:

“மேற்பல் இதழ் உற மேவிடும் வவ்வே.”

ற், ன் - இம்மெய்யெழுத்துக்களை உச்சரித்துப் பார். வாய் திறத்தலோடு மேல் வாய் நாக்கின் நுனி மிகப் பொருந்துதலாகிய முயற்சியால் இது பிறத்தலை அறியலாம்.

“வாய் திறத்தலோடு மேல்வாயை நாக்கின் நுனி மிகப் பொருந்துதலாகிய முயற்சியால் ற, ன என்ற இரு எழுத்துக்களும் பிறக்கும்.”

சூத்திரம்:

“அண்ணம் நுனிநா நனியுறின் றன வரும்.”

சார்பெழுத்து

∴—இது ஆய்தவெழுத்து. இதை உச்சரித்துப்பார். இது வாய் திறக்கப் பிறத்தலை அறியலாம்.

மற்றைய சார்பெழுத்துக்கள் முயற்சி வகையால் தத்தம் முதலெழுத்துக்களை ஒத்துப் பிறத்தலை அறியலாகும்.

“வாயைத் திறத்தலாகிய முயற்சியால் ஆய்த வெழுத்துப் பிறப்பதாகும். மற்றைய சார்பெழுத்துக்கள் தத்தம் முதல் எழுத்துக்களை ஒத்து முயற்சி வகையால் பிறப்பதாகும்.”

சூத்திரம்:

“ஆய்தக்கு இடம்தலை அங்கா முயற்சி சார்பு எழுத்து எனவும் தம்முதல் அனைய.”

குறிப்பு: பல எழுத்துக்களுக்கும் பிறப்பு ஒன்றாகச் சொல்லப் பட்டனவாயினும் உயர்த்தி உச்சரித்தலும், தாழ்த்தி உச்சரித்தலும், நடுத்தரமாக உச்சரித்தலும் ஆகிய எழுத்திற்குரிய ஒலி முயற்சி வகையால் ஒன்றற்கு ஒன்று பிறப்பு வேறுபாடுகளும் அவ்வவற்றுள் சிறிது சிறிது உள்ளன. “தந்தது” என்பதிலுள்ள தகரங்களின் ஒலி வேறு பாட்டைக் கவனிக்க வேண்டும்.

2. சொல்

சொல்லின் வகை

1. இயற்சொல்

மண், பொன், மரம் என்ற சொற்கள் பெயர்ச் சொற்கள். இவை தமிழ் நாட்டில் வழங்குபவை. இவை படித்தவர்க்கும், படியாதவர்க்கும் இயல்பாய் பொருள் விளங்கும்படி நிற்கின்றன. இவ்வாறு வருவதே பெயர் இயற்சொல்.

நடந்தான், வந்தான் - இவைகள் வினைச் சொற்கள். இவையும் யாவர்க்கும் இயல்பாய் பொருள் விளங்க நிற்கும் சொற்கள். இவ்வாறு வருவதே வினை இயற் சொல்லாம்.

அவனை, அவனால் - இவையும் யாவர்க்கும் இயல்பாய் பொருள் விளங்க நிற்கும் சொற்கள். இவை வேற்றுமை உருபை ஏற்றிருக்கின்றன. இவ்வாறு வருவதே இடை இயற் சொல்லாம்.

அழகு, அன்பு - இவையும் யாவர்க்கும் இயல்பாய் பொருள் விளங்க நிற்கும் சொற்கள். இவைகளே உரி இயற் சொற்களாம்.

“செந்தமிழ் நாட்டிலே வழங்கும் பெயர், வினை இடை, உரிச் சொற்களாகி, திரி சொற்கள் போல் அல்லாமல், படித்தவர்க்கும் படியாதவர்க்கும் தமது பொருள், களைத் தெரிவிக்கின்ற தன்மையையுடைய சொற்களே இயற் சொல்லாம்.”

சூத்திரம்:

“செந்தமிழ் ஆகித்திரியாது யார்க்கும்
தம்பொருள் விளக்கும் தன்மைய இயற் சொல்.”

2. திரி சொல்

கிள்ளை, தத்தை - இச்சொற்கள் ‘கிளி’ என்ற ஒரு பொருளைக் குறித்தன. படித்தவர்கள் மாத்திரமே இவற்றின் பொருளை உணர முடியும். படியாதவர்களுக்கு இச்சொற்களின் பொருள் தெரிவதில்லை. இவற்றின் பொருள் உலக இயற்கையினின்று திரிந்துள்ளன. இவ்வாறு வருவதே ஒரு பொருள் குறித்த பல பெயர்த்திரி சொல்.

படர்ந்தான், ஏகினான் - இச்சொற்கள் வினைச் சொற்கள். இவை ‘போனான்’ என்ற பொருளை உணர்த்தின. இவை உலக இயற்கையினின்று திரிந்தன. படித்தவரே யன்றிப் படியாதவர், இவற்றின் பொருளை உணரார். இவ்வாறு வருவதே ஒரு பொருள் குறித்த பல வினைத்திரி சொல்.

சேரும், வருதும் - இச்சொற்கள் மேற்கூறியவாறே இருக்கின்றன. இவை ஒரு பொருள் குறித்த பல இடைத்திரி சொல்.

சால, உறு, தவ - இவைகளின் பொருளும் படித்தவர்கட்குத்தான் தெரியும். இவை ஒரு பொருள் குறித்த பல உரித்திரி சொல்.

மேற்கூறியவை போன்று ஒரு சொல் பல பொருள்களை விளக்குதலும் உண்டு.

காசு - இப்பெயர்ச்சொல் பொன், மணி முதலிய பல பொருள்களைக் குறிக்கும். இவ்வாறு வருவதே பல பொருள் குறித்த ஒரு பெயர்த் திரி சொல்.

வரைந்தான் - இவ்வினைச்சொல் நீக்கினான், கொண்டான், எழுதினான் முதலிய பல பொருள்களைக் குறிக்கும். இவ்வாறு வருவதே பல பொருள் குறித்த ஒரு வினைத் திரி சொல்.

கொல் - இது இடைச் சொல். ஐயம், வினா முதலிய பல பொருள்களில் இது வரும். இது பல பொருள் குறித்த ஒரு இடைத் திரி சொல்.

கடி - இது உரிச்சொல். இதுவும் காப்பு, கூர்மை, அச்சம் முதலிய பல பொருள்களைக் குறிக்கும். ஆகவே இதுவும் பல பொருள் குறித்த ஒரு உரிச்சொல்.

“ஒரு பொருளையே தெரிவிக்கின்ற பல சொற்களாயும் பல பொருள்களைக் குறிக்கின்ற ஒரே சொல்லாகியும் படித்தவர்களால் மாத்திரமே அருமையாக அறியப்படுகிற பொருளையுடைய சொற்களே திரி சொற்களாம்”.

சூத்திரம்:

“ஒரு பொருள் குறித்த பலசொல் ஆகியும் பலபொருள் குறித்த ஒரு சொல் ஆகியும் அரிது உணர் பொருளான திரி சொல் ஆகும்.”

3. வடசொல்

தற்பவம் - தற்சமம் - தத்திதாந்தநாமம் -
சூத்திரங்கள்.

வடசொல்:

கமலம், குங்குமம் - இவைகள் வட சொற்கள். வட
மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் பொது எழுத்தாலாகி
தமிழில் வந்து இவை வழங்குகின்றன.

சுகி, போகி - இவைகளும் வட சொற்கள். இவை
வடமொழியின் சிறப்பெழுத்துக்களாலாகி தமிழ் மொழிக்
கியைய விகாரப்பட்டு தமிழில் வந்து வழங்குகின்றன.

“வடமொழிச் சொற்கள் தமிழ்நடை பெற்றுத் தமிழில்
வந்து வழங்குவதே வட சொல்லாம்”.

வடமொழி தமிழில் வருதல்

வடமொழியில் உயிரெழுத்துக்கள் பதினாறு. அவை
அச்சு என்று பெயர் பெறும். மெய்யெழுத்துக்கள் முப்பத்
தேழு. அவை ‘ஹல்லு’ என்று பெயர் பெறும்.

உயிரும் மெய்யுமாகிய மேற்கூறிய ஐம்பத்து மூன்று
எழுத்துக்களில் இருபத்தைந்து எழுத்துக்கள் வடமொழிக்
கும் தமிழுக்கும் பொது எழுத்துக்களாம்.

அவை உயிர் பத்து - அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ,
ஓ, ஔ.

மெய்யெழுத்து பதினைந்து - க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த,
ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ள.

மற்றைய இருபத்தெட்டெழுத்துக்களும் வடமொழிக்குச் சிறப்பெழுத்துக்களாய் தமிழில் தமக்கேற்ற பொது வெழுத்துக்களாகத் திரிந்து வரும்.

தமிழிலுள்ள எகர, ஓகர உயிர்களும், ழகர, றகர, னகர மெய்களும் வடமொழியில் இல்லை.

“வடமொழியுள் அச்சு என்று வழங்கும் உயிர் பதினானுள் நடுவி லுள்ள நான்கு எழுத்துக்களும் கடையிலுள்ள இரண்டு எழுத்துக்களும் நீங்கலாகிய அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்ற பத்து உயிர்களும், ஹல்லு என்று வழங்கும் மெய் முப்பத்தேழுள் கசடதப என்ற ஐந்து வருக்கங்களினுடைய முதலிலுள்ள கசடதப என்னும் ஐந்தும், ய ர ல வ என்னும் நான்கும், ளகரமும் ஆகிய இருபத்தைந்து எழுத்துக்களும் வடமொழிக்கும் தமிழுக்கும் பொதுவெழுத்துக்களாம். அவை யொழிந்த இருபத்தெட்டெழுத்துக்களும் வடமொழிச் சிறப்பெழுத்துக்களாய்த் தமிழில் தமக்கேற்ற பொதுவெழுத்துக்களாகத் திரிந்து வரும்.”

சூத்திரம்:

“இடையில் நான்கும் ஈற்றில் இரண்டும் அல்லா அச்சுஐ வருக்கம் முதல் ஈறு ய ஆதி நான்மை எவ்வாகும் ஐ ஐ பொதுவெழுத்து ஒழிந்த நாலேழும் திரியும்.”

தற்சமம்

அமலம்

கமலம்

காரணம்

குங்குமம்

இவ் வட சொற்கள் விகாரமின்றித்

தமிழில் வந்தன.

[தத் - அதற்கு; சமம் - சமமானது.]

“வட மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் உள்ள பொது வெழுத்துக்களாலாகி, விகாரமின்றித் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடசொல் தற்சமம் என்று பெயர் பெறும்.”

தற்பவம்

சுகி, போகி, சுத்தி - இவை சிறப்பெழுத்தால் இயைந்தன. அரி, அரன், சயம் - இவை சிறப்பெழுத்தாலும், பொது எழுத்தாலும் இயைந்தன.

“வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பெழுத்தாலும் இரு மொழிக்கும் உரிய பொதுவெழுத்தாலுமாகி தமிழ்மொழிக்கேற்ப அச்சிறப்பெழுத்து விகாரமுற்றுத் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடசொல்லே தற்பவம் என்று பெயர் பெறும்.”

[தத் - அதனின்றும்; பவம் - பிறந்தது; அதாவது திரிந்தது.]

சூத்திரம்:

“பொதுவெழுத் தானும் சிறப்பெழுத் தானும் ஈரெழுத் தானும் இயைவன வடசொல்.”

குறிப்பு: வடமொழியின் சிறப்பெழுத்தாகிய ‘ஐ’ தமிழில் வரும் பொழுது ‘ச’ கரமாகவும் ‘ய’ கரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்) ஜானகி — சானகி
புஜம் — புயம்

வடமொழியின் சிறப்பெழுத்தாகிய ‘ஷ’ தமிழில் வரும்பொழுது ‘ச’கரமாகவும் ‘ட’கரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்) ஷண்முகம் — சண்முகம்
புஷ்பம் — புட்பம்

வடமொழியின் சிறப்பெழுத்தாகிய 'க்ஷ' தமிழில்
வரும்பொழுது 'க்' ஆகவும், 'ட்ச' ஆகவும் திரியும்.

(உ-ம்) பக்ஷம் — பக்கம்
பரீக்ஷை — பரீட்சை

வடமொழியின் சிறப்பெழுத்தாகிய 'ஸ' தமிழில்
வரும்பொழுது 'சக'ரமாகவும், 'தக'ரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்) ஸபா — சபை
மாஸம் — மாதம்

வடமொழியின் சிறப்பெழுத்தாகிய 'ஹ' தமிழில்
வரும்பொழுது 'ஊ'ரெழுத்தாகவும் 'கக'ரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்) தேஹம் — தேகம்
மஹான் — மகான்

ரகர முதல்மொழி அ, இ, உ என்ற குற்றெழுத்துக்
களில் ஒன்றைப் பெற்று வரும்.

(உ-ம்) ரங்கன் — அரங்கன்
ராமன் — இராமன்
ரோகிணி — உரோகிணி

லகர முதல்மொழி இ, உ என்ற எழுத்துக்களில்
ஒன்றைப் பெற்று வரும்.

(உ-ம்) லாபம் — இலாபம்
லோகம் — உலோகம்

தத்திதாந்த நாமம்

வைஷ்ணவர் - இந்த வடமொழிச்சொல் விஷ்ணுவைத்
தொழுவோர் என்று பொருள்படும்.

திரௌபதி - இவ்வடமொழிச் சொல் துருபதன்
மகள் என்று பொருள்படும்.

இவ்வாறு வடமொழிச் சொற்கள் சிறிது திரிந்து அவற்றோடு சம்பந்தப்பட்ட பொருளை உணர்த்துவதுண்டு. அவ்வாறு உணர்த்துவது தத்திதாந்த நாமமாகும்.

“ஒரு வடசொல் சிறிது வேறுபட்டு அதோடு தொடர்புடைய ஒரு பொருளை உணர்த்தி நிற்பதே தத்திதாந்த நாமமாகும்.”

4. திசைச்சொல்

1. வற்றம் - இது பசுவைக் குறிக்கும் சொல். தென் பாண்டி நாட்டுச் சொல்.
2. தள்ளை - இது தாயைக் குறிக்கும் குட்டநாட்டுச் சொல்.
3. அச்சன் - இது தந்தையைக் குறிக்கும் குட்டநாட்டுச் சொல்.
4. கையர் - இது வஞ்சகரைக் குறிக்கும் கற்கா நாட்டுச் சொல்.
5. கிழார் - இது தோட்டத்தைக் குறிக்கும் வேண்டூச் சொல்.
6. பாழி - இது சிறு குளத்தைக் குறிக்கும் பூழி நாட்டுச் சொல்.
7. செய் - இது வயலைக் குறிக்கும் பன்றி நாட்டுச் சொல்.
8. கேணி - இதுவும் சிறு குளத்தைக் குறிக்கும் அருவா நாட்டுச் சொல்.
9. எகின் - இது புளியைக் குறிக்கும் அருவா வடதலை நாட்டுச் சொல்.

10. எலுவன் - இது தோழனைக் குறிக்கும் சீத நாட்டுச் சொல்.
11. வெள்ளம் - இது நல்ல நீரைக் குறிக்கும் மலைய மாட்டுச் சொல்.
12. ஆய் - இது தாயைக் குறிக்கும் புனாட்டுச் சொல்.
13. கொக்கு - இது மாமரத்தைக் குறிக்கும் துளுவ நாட்டுச் சொல்.
14. சிக்குதல் - இது அகப்படுதலைக் குறிக்கும் கன்னட நாட்டுச் சொல்.
15. செப்புதல் - இது சொல்லுதலைக் குறிக்கும் தெலுங்க நாட்டுச் சொல்.
16. சன்னல், சாவி - இவை போர்த்துகீசியச் சொற்கள்.
17. சைக்கிள், மோட்டார் - இவை ஆங்கிலச் சொற்கள்.

மேற்கூறியவாறு வடமொழி தவிர மற்றைய எந்த மொழியிலிருந்தும் தமிழில் வந்து வழங்குவது திசைச் சொல்.

“செந்தமிழ் நாடாகிய பாண்டி நாட்டைச் சார்ந்த பன்னிரண்டு கொடுத்தமிழ் நாடுகளிலும், பதினெட்டுத் தேயாங்களுள் தமிழ்நாடு ஒழிந்த பதினேழு நாடுகளிலும் வசிப்பவர்கள் தமது பேசும் மொழியிலுள்ள பதங்கள் அப்பொருளோடு தமிழில் வந்து வழங்குவன திசைச் சொற்களாம்.”

சூத்திரம்:

செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்
ஒன்பதிற்று இரண்டினில் தமிழ்ஒழி நிலத்தினும்
தங்குறிப் பினவே திசைச் சொல் என்ப.”

குறிப்பு: கொடுந்தமிழ் பன்னிரண்டாவன:- தென் பாண்டிநாடு,
குட்டநாடு, குடநாடு, கற்கா நாடு, வேணாடு, பூழி
நாடு, பன்றி நாடு, அருவா நாடு, அருவா வடதலை நாடு,
சீதநாடு, மலைய மானாடு, சோழ நாடு என்பன.

தமிழ் நாடு ஒழிந்த பதினேழாவன:- சிங்களம்,
சோனகம், சாவகம், சீனம், துளுவம், குடகம்,
கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம், தெலுங்கம்,
கலிங்கம், வங்கம், கங்கம், மகதம், கடாரம், கௌடம்
குசலம்.

பிறநாடுகளாவன:- அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா,
இரசியா, சப்பான், இங்கிலாந்து முதலியன.

5. பொதுப்பெயர்— தான், தாம், எல்லாம்.

தான் செய்தான் - இதில் 'தான்' என்பது ஆண்பால்.
தான் செய்தாள் - இதில் 'தாள்' என்பது பெண்பால்.

ஆகவே தான் என்னும் பெயர் உயர்திணையில் இரு
பாலிலும் பொதுவாக வந்தது.

தான் வந்தது - இதில் 'தான்' என்பது அஃறிணை.

இவ்வாறு இரு திணையிலும் 'தான்' என்னும் பெயர்
பொதுவாக வரும். அது போலவே,

தாம் செய்தனர் - பலர்பால்	} இவற்றில் தாம் என்ற பெயர் இரு திணைக்கும் பொதுவாய் வந்தது.
தாம் செய்தன - பலவின்பால்	

நாமெல்லாம்
நீவிரெல்லாம்
அவரெல்லாம்
அவையெல்லாம்

இவற்றில் 'எல்லாம்' என்ற பெயர் இரு திணையிலும் மூன்று இடங்கட்கும் பொதுவாய் வந்தது.

“தான், தாம், எல்லாம் என்ற பொதுப்பெயர்கள் இரு திணை மூன்றிடங்களில் பொதுவாக வரும்”

6. ஐம்பால் பெயர் விகுதிகள்

உயர்திணைப் படர்க்கை ஆண்பால் பெயர்களுக்கூரிய விகுதிகள்:

பொன்னன் (பொன் + அன்) - இதில் 'அன்' என்ற விகுதி படர்க்கை ஆண்பாலில் வந்தது.

சென்னையான் (சென்னை + ஆன்) - இதில் 'ஆன்' என்ற விகுதி படர்க்கை ஆண்பாலில் வந்தது.

மேற்கூறியவை உயர்திணைப் படர்க்கை ஆண்பால் பெயர்கள். இவை அன், ஆன் என்ற விகுதிகளைப் பெற்றன.

“அன், ஆன் என்பன உயர்திணைப் படர்க்கை ஆண்பாற் பெயர்களுக்கூரிய விகுதிகளாம்.”

உயர்திணைப் படர்க்கைப் பெண்பாற் பெயர்களுக்கூரிய விகுதிகள்:

தலைவி (தலை + இ) - இ
அவள் (அ + அள்) - அள்
இல்லாள் (இல் + ஆள்) - ஆள்

இவற்றில் இ, அள், ஆள் என்ற விகுதிகள் படர்க்கைப் பெண்பாலில் வந்தன.

மேற்கூறியவை உயர்திணைப் படர்க்கைப் பெண்பாற் பெயர்கள். இவை இ, அள், ஆள் என்ற விகுதிகளைப் பெற்றன.

“இ, அள், ஆள் என்பன உயர்திணைப் படர்க்கைப் பெண்பாற் பெயர்களுக்குரிய விசுதிகளாம்.”

உயர்திணைப் படர்க்கைப் பலர்பாற் பெயர்களுக் குரிய விசுதிகள்:

பொருளர் (பொருள் + அர்) — அர்	} இவற்றில் 'அர், ஆர், மார்' என்ற விசுதிகள் படர்க்கைப் பலர்பாலில் வந்தன.
ஊரார் (ஊர் + ஆர்) — ஆர்	
தேவிமார் (தேவி + மார்) — மார்	

“அர், ஆர், மார் என்பன உயர்திணைப் படர்க்கைப் பலர்பாற் பெயர்களுக்குரிய விசுதிகளாம்”.

அஃறிணைப் படர்க்கை ஒன்றன்பாற் பெயர்களுக் குரிய விசுதி:

சிறியது (சிறுமை + து) — இதில் 'து' என்ற விசுதி அஃறிணை ஒன்றன்பாலில் வந்தது.

“து என்பது அஃறிணைப் படர்க்கை ஒன்றன்பாற் பெயர்களுக்குரிய விசுதியாம்.”

அஃறிணைப் படர்க்கைப் பலவின்பாற் பெயர்களுக்குரிய விசுதிகள்:

குழையன (குழையன் + அ) — அ	} இவற்றில் 'அ, இ, ஐ' என்ற விசுதிகள் பலவின்பாலில் வந்தன.
பொன்னி (பொன் + இ) — இ	
குழையினை (குழையின் + ஐ) — ஐ	

“அ, இ, ஐ என்ற விசுதிகள் அஃறிணையில் படர்க்கைப் பலவின்பாற் பெயர்களை யுணர்த்தும் விசுதிகளாம்.”

சூத்திரம்:

“ அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் ப (ம்) மார்
 அ ஆ குடுதுறு என் ஏன் அல் அன்
 அம் ஆம் எம் ஏம் ஓம் (ஒடு) உம் ஊர்
 கட தற ஐ ஆய் இ (ம்) மின் இர் ஈர்
 ஈயர் கய உம் என்பவும் பிறவும்
 வினையின் விசுதி பெயரினுஞ் சிலவே.”

குறிப்பு: அன், ஆன், அர், ஆர் முதலிய விசுதிகள் பெயர்
 களுக்கும், வினைமுற்றுக்களுக்கும் பொதுவாக வந்து
 திணை பால் உணர்த்தும்.

(உ-ம்) அரசன், சென்றனன்	— அன்	} இவற்றுள் 'அன், ஆன், அர், ஆர்' என்ற விசுதி கள் பெயருக்கும் வினை முற்றுக்களுக்கும் பொது வாக வந்து திணை, பால் உணர்த்துகின்றன.
வானத்தான், சென்றான்	— ஆன்	
தலைவர், வந்தனர்	— அர்	
ஊரார் பார்த்தார்	— ஆர்	

மன், மான், கள், வை, தை, கை, பி, முன், ன், ள்,
 ர், வ், என்ற விசுதிகளும் பெயர் விசுதிகளாக வரும்.

(உ-ம்)	வடமன்	—	மன்	எம்பி	—	பி
	கோமான்	—	மான்	எம்முன்	—	முன்
	கோக்கள்	—	கள்	தோன்றல்	—	அல்
	அவை	—	வை	பிறன்	—	ன்
	எந்தை	—	தை	பிறள்	—	ள்
	எங்கை	—	கை	பிறர்	—	ர்
			அவ்	—		வ்

7. உருப மயக்கம்

இந்நகர்க்கு வாழ்கின்றோம்- இங்கு நகர் ஏற்றுக்
 கொள்ளுதற் பொருளாகாமல் இடப்பொருளாய் நிற்கின்
 றது. 'நகர்க்கண் வாழ்கின்றோம்' எனக் 'கு'வ் வருபைக்
 கண்ணுருபாகத் திரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

காலத்தினுற் செய்த நன்றி - இங்கு காலம் கருவிப் பொருளாகாமல் இடப் பொருளாய் நிற்கின்றது. 'காலத்தின் கண் செய்த நன்றி' என ஆறுருபைக் கண்ணுருபாகத் திரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள் தவ்வையைக் காட்டிவிடும்.” இங்கு தவ்வை செய்ப்படு பொருளாகாமல் ஏற்றுக் கொள்ளாதல் பொருளாய் நிற்கின்றது. 'தவ்வைக்குக் காட்டி விடும்' என 'ஐ' உருபைக் 'கு'வ் வருபாகத் திரித்துக் கொள்ள வேண்டும். (பொருமையுள்ள வனை இலக்குமி மூதேவிக்குக் காட்டி விடுவாள் என்பது இதன் பொருள்.)

புலியோடு ஒத்தான் - இதில் புலி உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வராமல் செய்ப்படு பொருளாய் நிற்கின்றது. புலியை என ஒடு உருபை ஐ உருபாகத் திரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு “எந்த வேற்றுமை உருபால் எந்த வேற்றுமைப் பொருள் சொல்லப்பட்டதாயினும் உருபு சென்ற வழியே பொருள் சேராமல் அப்பொருள் சென்ற வழியே அவ்வுருபு சேருவதே உருபு மயக்கமாம்.”

சூத்திரம்:

“யாதன் உருபில் கூறிற்று ஆயினும்

பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.”

குறிப்பு:- உருபு மயக்கத்தையே வேற்றுமை மயக்கம் என்றுங் கூறுவர்.

8. வினைச்சொல் இலக்கணம் (விரிவாக)

செய்ப்படுபொருள் குன்றுவினை, குன்றியவினை

வனைந்தான் - இது 'குடத்தை' வனைந்தான் என்று செய்ப்படுபொருள் குறையாது கொண்டு வந்த வினை. ஆகவே இது செய்ப்படுபொருள் குன்று வினையாகும்.

வந்தது - இது செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை. ஆகவே இது செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாகும்.

“செயப்படுபொருளைக் கொண்ட வினையே செயப்படுபொருள் குன்றி வினையாம். செயப்படுபொருளை வேண்டாத வினையே செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாம்.”

தன் வினை, பிறவினை

கண்ணன் கண்டான் - இதில் கண்ணனாகிய கருத்தா தானே தொழிலைச் செய்தான் என்பதைக் 'கண்டான்' என்ற வினைமுற்றுக் காட்டுகிறது. இவ்வாறு வருவதே தன்வினை.

வேலன் முருகனைப் படிப்பித்தான். இதில் வேலன் என்ற கருத்தா தொழிலைச் செய்வித்தான் என்று படிப்பித்தான் என்ற வினைமுற்றுக் காட்டுகிறது. இவ்வாறு வருவதே பிறவினையாம்.

“கருத்தா தானே தொழிலைச் செய்வதே தன் வினையாம். கருத்தா பிற கருத்தாவைக் கொண்டு தொழிலைச் செய்விப்பதே பிற வினையாம்”.

உடன் பாட்டு வினை, எதிர்மறை வினை

உடன்பாட்டு வினை

கற்றேன்

சென்றேன்

எதிர்மறை வினை

கற்றிலேன்

செல்லமாட்டேன்

இவற்றுள் கற்றேன், சென்றேன் என்ற வினைமுற்றுக்கள் செயல் நிகழ்ந்ததைத் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாறு வருவதே உடன்பாடு.

கற்றிலேன், செல்லமாட்டேன் என்ற வினைமுற்றுக்கள் செயல் நிகழாமையைத் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாறு வருவது எதிர்மறை.

“தொழில் நிகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் வினையே உடன்பாட்டு வினையாம். இது விதிவினை என்றும் பெயர் பெறும்.”

“தொழில் நிகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்காத வினையே எதிர் மறை வினையாம். இது மறைவினை என்றும் பெயர் பெறும்.”

செய்வினை, செய்ப்பாட்டு வினை

முருகன் வந்தான் - இதில் முருகன் கருத்தா. அக் கருத்தா தானே செய்த தொழில் வருதல். ஆகவே வந்தான் என்ற வினை முருகனைக் குறித்துச் சொல்லுகிறது. இவ்வாறு செய்பவனுக்கு முதன்மை தருவது செய்வினை. முருகனால் உணவு உண்ணப்பட்டது - இதில் உணவாகிய எழுவாய் உண்ணுதற் தொழிலைச் செய்யவில்லை. முருகனே அதைச் செய்தான். அவன் செயலுக்கு உட்பட்டதே உணவு. இவ்வாறு செய்யப்பட்ட பொருளுக்கு முதன்மை தருவது செய்ப்பாட்டு வினை.

“கருத்தா செய்யுந் தொழிலை நேரே உணர்த்துவது செய்வினையாம்.”

“கருத்தா செய்யுந் தொழிலைச் செய்ப்புபொருள் அடைவதை உணர்த்துவது செய்ப்பாட்டு வினையாகும். ‘படு’ என்ற துணை வினை செய்வினையுடன் சேர அது செய்ப்பாட்டு வினையாகும்.”

பொது வினை

தன் வினைக்கும், பிற வினைக்கும் பொதுவினை

வெளுத்தான் - இரத்தமின்மையால் ஒருவனது உடல் வெளுத்தது என்று பொருள்படும் பொழுது இது தன் வினை.

வேறு ஒரு பொருளை ஒருவன் வெளுக்கும்படி செய்தான் என்று மேற்கூறியது பொருள்படும்பொழுது பிறவினை.

“ஒரு வினைச்சொல் தன் வினைப்பொருளும், பிறவினைப் பொருளும் கொண்டிருப்பதே தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவாக வரும் வினையாம்.”

செய்வினைக்கும் செயப்பாட்டு வினைக்கும்
பொதுவினை

புலி கொன்ற யானை - இது புலியைக் கொன்ற யானை என்று பொருள்பட்டால் செய்வினை.

புலியால் கொல்லப்பட்ட யானை என்று பொருள்பட்டால் இது செயப்பாட்டு வினை.

உடன்பாட்டுக்கும் எதிர்மறைக்கும்
பொதுவினை

சாவான் - இது இறப்பான் என்று பொருள்படும் பொழுது உடன்பாட்டு வினை.

இதுவே இறவான் என்று பொருள்படுமானால் எதிர் மறை வினை.

முற்று வினைக்கும் எச்ச வினைக்கும்
பொதுவினை

ஓடும் - இது 'நாய் ஓடும்' என்று பொருள்பட்டால் முற்று வினை.

'இது ஓடுங் காலத்திற் கண்டேன்' என்று பொருள்பட்டால் எச்சவினை.

தெரிநிலை, குறிப்பு, 'வினை முற்றுக்களின்' இலக்கணம்

தெரிநிலை

குறிப்பு

செய்தான் மகன்

பெரியன் மகன்

இவற்றில் மகன் என்ற பொதுப் பெயரால் இரு வினைகளும் முடிந்தன.

குளிர்ந்தது நிலம். வலியது நிலம் - இவற்றில் நிலம் என்ற இடப் பெயரால் இரு வினைகளும் முடிந்தன. வந்தது கார். கரியது கார் - இவற்றில் 'கார்' என்ற காலப் பெயரால் இரு வினைகளும் முடிந்தன. குளிர்ந்தது கை. சிறியது கை - இவற்றில் 'கை' என்ற சினைப் பெயரால் இரு வினைகளும் முடிந்தன.

வந்தது நன்மை. உள்ளது நன்மை. - இவற்றில் 'நன்மை' என்ற குணப் பெயரால் இரு வினைகளும் முடிந்தன.

ஒழிந்தது பிறப்பு. கொடியது பிறப்பு - இவற்றில் 'பிறப்பு' என்ற தொழிற் பெயரால் இரு வினைகளும் முடிந்தன.

இவ்வாறு தெரிநிலை, குறிப்பு வினை முற்றுக்கள் ஆறு பெயரையுமே கொண்டு முடியும்.

“பலவகை வினைகளுக்கும் பொதுவாகிய செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் முதலிய ஆறையும் தோன்றச் செய்து பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் முதலிய அறுவகைப் பெயர்களையும் தெரிநிலையும், குறிப்புமாகிய வினை முற்றுக்கள் ஏற்று வரும். மற்றவற்றை ஏற்கா.”

9. காலங்காட்டுவன

(பகுதி, விசுதி) சூத்திரங்கள் :

ஒரு வினைச் சொல்லில் இடைநிலையே பெரும்பாலும் காலம்காட்டும். த், ட், ற், இன் என்பன இறந்தகால இடைநிலைகள். கிறு, கின்று, ஆநின்று என்பன நிகழ்கால இடைநிலைகள். ப், வ், என்பன எதிர்கால இடைநிலைகள். (இவைகளை நீங்கள் முன் வகுப்புக்களில் படித்துள்ளீர்கள்).

இடைநிலையே யன்றி வினைச் சொற்களின் முதலிலுள்ள சில பகுதிகளும் விசுதிகளும் காலங்காட்டும்

பகுதி காலங் காட்டுதல்

பகு - புகான் - இதில் 'கு' என்ற உயிர்மெய் ஈற்றுப் பகுதி தன் ஒற்று இரட்டித்து இறந்த காலங் காட்டிற்று. விடு - விட்டான் - இதில் 'டு' என்ற உயிர்மெய் ஈற்றுப்பகுதி தன் ஒற்று இரட்டித்து இறந்த காலங் காட்டிற்று.

உறு - உற்றான் - இதில் 'று' என்ற உயிர்மெய் ஈற்றுப் பகுதி தன் ஒற்று இரட்டித்து இறந்த காலங் காட்டிற்று.

“கு, டு, று என்னும் மூன்று உயிர்மெய்களை இறுதியாகவுடைய சில குறிப்பு வினைப் பகுதிகள் தம் ஒற்று இரட்டித்து இறந்த காலங் காட்டும்.”

விசுதி காலங் காட்டுதல்

சென்று (சென்றேன்); சென்றும் (சென்றேன்) —

இவற்றில் 'று', 'றும்' என்ற விசுதிகள் இறந்த காலங் காட்டின .

சேரு (செல்வேன்); சேரும் - (செல்வோம்) - இவற்றில் 'ரு', 'ரும்' என்ற விசுதிகள் எதிர் காலங் காட்டின.

வந்து (வந்தேன்); வந்தும் (வந்தோம்) - இவற்றில் 'து' 'தும்' என்ற விசுதிகள் இறந்த காலங் காட்டின.

வருது (வருவேன்); வருதும் (வருவோம்) - இவற்றில் 'து', 'தும்' என்ற விசுதிகள் எதிர் காலங் காட்டின.

உண்டு (உண்டேன்); உண்டும் (உண்டோம்) - இவற்றில் 'டு', 'டும்' என்ற விசுதிகள் இறந்த காலங் காட்டின.

உண்கு (உண்பேன்); உண்கும் (உண்போம்) - இவற்றில் 'கு', 'கும்' என்ற விசுதிகள் எதிர் காலங் காட்டின.

உண்மின்	—	இதில் 'மின்' விசுதி	} எதிர் காலங் காட்டின.
உண்ணீர், உண்ணும்	—	இவற்றில் ஏவல் விசுதி	
வாழ்க, வாழியர்	—	இவற்றில் வியங்கோள் விசுதி	
சேறி (செல்வாய்)	—	இதில் 'இ' கர விசுதி	
உண்மார் (உண்பார்)	—	இதில் 'மார்' விசுதி	

உண்ப (உண்டார்) — இதில் 'ப' கர விசுதி இறந்த காலங் காட்டியது.

உண்ணும் - இதில் 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டு முற்று விசுதி நிகழ்காலத்தையும், எதிர் காலத்தையும் காட்டியது.

உண்ணா - இதில் எதிர்மறை 'ஆ'கார விசுதி இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு ஆகிய முக்காலத்தையும் காட்டியது.

“றகர மெய்யோடு கூடிய உகரமும், உம்மும் (று, றும் என்னும் விசுதிகள்) நிகழ்காலம் ஒழிந்த இறந்தகால

எதிர்காலங்களையும், தகர மெய்யோடு கூடிய உகரமும், உம்மும் (து, தும் என்னும் விசுதிகள்) இறந்த காலத்தையும், எதிர்காலத்தையும், டகர மெய்யோடு கூடிய உகரமும் உம்மும் (டு, டும் என்னும் விசுதிகள்) இறந்த காலத்தையும், ககர மெய்யோடு கூடிய உகரமும் உம்மும் (கு, கும் என்னும் விசுதிகள்) எதிர்காலத்தையும், மின் விசுதியும், ஏவல் விசுதியும், வியங்கோள் விசுதியும், இகர விசுதியும் மார் விசுதியும் எதிர்காலத்தையும், பகர விசுதி இறந்த காலத்தையும், எதிர் காலத்தையும், செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு முற்று விசுதி நிகழ்காலத்தையும், எதிர் காலத்தையும், எதிர் மறை ஆகார விசுதி மூன்று காலங்களையும் ஏற்று வரும்.”

சூத்திரம்:

“றவ்வொடு உகர உம்மை நிகழ்பு அல்லவும் தவ்வொடு இறப்பு எதிர்வும் டவ்வொடு கழிவும் கவ்வொடு எதிர்வும் மின் ஏவல் வியங்கோள் இ(ம்) மார் எதிர்வும் ப அந்தம் செலவொடு வரவும் செய்யும் நிகழ்பு எதிர்வும் எதிர் மறை மும்மையும் ஏற்கும் ஈங்கே.”

10. பல வினையெச்ச வாய்பாடுகள் - சூத்திரங்கள்

வினை யெச்சத்தின் இலக்கணம்

செய்து போ - இதில் 'செய்து' என்ற வினையானது தொழிலையும், காலத்தையும் காட்டுகின்றது. பால்காட்டவில்லை. 'போ' என்று கொண்டு முடியும் வினைச்சொல்லே வேண்டி நிற்கின்றது.

“செயலும் காலமும் விளக்கி, பாலும், கொண்டு முடியும் வினையும் குறைய நிற்பதே தெரிநிலை வினையெச்சமும் குறிப்பு வினையெச்சமுமாம்.”

சூத்திரம் :

“தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் பால் வினை ஒழிய நிற்பது வினையெச்சம்மே.”

குறிப்பு: தெரிநிலை வினையெச்சம் தொழிலும், காலமும் தோன்ற நிற்கும், இருவகை வினையெச்சமும் பால், வினை ஒழிய நிற்கும்.

(உ-ம்) கண்டு சென்றான் — இதில் ‘கண்டு’ என்பது தெரிநிலை வினையெச்சம்.

இன்றிக் காண் — இதில் ‘இன்றி’ என்பது குறிப்பு வினையெச்சம்.

இறந்த கால வினையெச்ச வாய்பாடு

நடந்து வந்தான் — இதில் ‘நடந்து’ என்பது ‘செய்து’ என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இது இறந்த காலங் காட்டிற்று.

உண்குடி (உண்டு) போனான் — இதில் ‘உண்குடி’ என்பது ‘செய்து’ என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்’ இது இறந்த காலங் காட்டிற்று.

பெய்யா (பெய்து) கொடுக்கும் — இதில் ‘பெய்யா’ என்பது ‘செய்யா’ என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இது இறந்த காலங் காட்டிற்று.

காணா (கண்டு) மகிழ்ந்தான், — இதில் ‘காணா’ வென்பது ‘செய்யு’ என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இது இறந்த காலங் காட்டிற்று.

உண்டென (உண்டதனால்) போனான் - இதில் 'உண்டென' வென்பது 'செய்தென' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இது இறந்த காலங் காட்டிற்று.

நிகழ்கால வினையெச்ச வாய்பாடு

நடக்க வல்லன் - இதில் 'நடக்க' வென்பது 'செய்' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இது நிகழ்காலங் காட்டிற்று.

எதிர்கால வினையெச்ச வாய்பாடுகள்

வரிற் (வந்தால்) கொள்ளும்-இதில் 'வரின்' என்பது 'செயின்' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இது எதிர்காலங் காட்டிற்று.

ஆடிய (ஆடுதற்கு) தந்தான் - இதில் 'ஆடிய' வென்பது 'செய்யிய' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இது எதிர்காலங் காட்டிற்று.

உண்ணியர் (உண்ணுதற்கு) வருவான் - இதில் 'உண்ணியர்' என்பது 'செய்யியர்' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இது எதிர்காலங் காட்டிற்று.

கொல்வான் (கொல்லுதற்கு) சென்றது - இதில் 'கொல்வான்' என்பது 'வான்' என்னும் விகுதி பெற்று எதிர்காலங் காட்டிற்று.

தின்பான் புகுந்தது - இதில் 'தின்பான்' என்பது 'பான்' என்னும் விகுதி பெற்று எதிர்காலங் காட்டிற்று.

செய்பாக்கு (செய்வதற்கு) வந்தான் - இதில் 'செய்பாக்கு' என்பது பாக்கு என்னும் விகுதி பெற்று எதிர்காலங் காட்டிற்று.

“செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யு, செய்தென
என்ற ஐந்து வாய்பாடுகளும் இறந்த காலங்காட்டும்
வினையெச்ச வாய்பாடுகளாம்.”

‘செய’ என்ற வாய்பாடு நிகழ் காலங் காட்டும் வினை
யெச்ச வாய்பாடாம்.

‘செயின், செய்யிய, செய்யியர்’ என்ற வாய்பாடுகளும்
‘வான், பான், பாக்கு’ என்ற விசுதிகளையுடைய சொற்
களும் எதிர்காலங் காட்டும் வினையெச்ச வாய்பாடுகளாம்”

சூத்திரம்:

“செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யுச்
செய்தெனச் செயச் செயின் செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினை யெச்சம் பிற
ஐந்து ஒன்று ஆறு முக்காலமும் முறைதரும்.”

குறிப்பு: நிகழ் காலத்திற்குக் காட்டிய செய்வெனெச்சம்
காரணப் பொருளதாம் பொழுது இறந்த காலத்திலும்
உடனிகழ்ச்சிப் பொருளதாம் பொழுது தனக்குரிய
நிகழ்காலத்திலும், காரியப் பொருளதாம் பொழுது
எதிர்காலத்திலும் வரும்.

(உ-ம்) மழை பெய்ய நெல் விளைந்தது — இறந்த காலம்
சூரியன் உதிக்கச் சாத்தன் வந்தான் — நிகழ் காலம்
நெல் விளைய மழை பெய்தது — எதிர் காலம்

இவற்றுள் ‘பெய்ய’ என்பது பெய்தலால் எனப்
பொருள்பட்டு விளைதலுக்குக் காரணமாகியும், ‘உதிக்க’
வென்பது ‘உதிக்கையில்’ எனப் பொருள் பட்டு வருத
லோடு உடன் நிகழ்கிறதாகியும், ‘விளைய’ வென்பது
‘விளையும்படி’ எனப் பொருள் பட்டுப் பெய்வதன் காரிய
மாகியும் நிற்கின்றன.

வினையெச்சம் சிறு பான்மை தொழிற் பெயர்ப் பெயர்ப்பு
ளிலும் வரும்.

(உ-ம்) வரக்கண்டேன் - இது வருதலைக் கண்டேன் என்று
பொருள்படும்.

வினையெச்சங்களின் முடிவு

முருகன் நடந்து வந்தான் - இது 'செய்து' என்னும்
வாய்பாடு

பொன்னன் உண்குடி போனான் - இது 'செய்து'
என்னும் வாய்பாடு.

புயல் பெய்யாக் கொடுக்கும் - இது 'செய்யா' என்
னும் வாய்பாடு.

மகள் காணா உமகிழ்ந்தாள் - இது 'செய்யு' என்னும்
வாய்பாடு.

புலி கொல்வான் சென்றது - இது 'வான்' என்று
விகுதி.

வேடர் அலைப்பான் சென்றனர் - இது 'பான்'
என்று விகுதி

வள்ளல் தருபாக்கு வருவான் - இது 'பாக்கு'
என்று விகுதி.

மேற்கூறியவற்றில் செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யு
என்ற வினையெச்சங்களும், வான், பான், பாக்கு என்னும்
விகுதிகளையுடைய வினையெச்சங்களும் தம் கருத்தாவின்
வினையைக் கெண்டு முடிந்தன.

சாத்தன் உண்டென மகிழ்ந்தான் - தன் வினை } இவை 'செய்
சாத்தன் உண்டென யான் மகிழ்ந்தேன் - பிறவினை } தென்' என்னும்
வாய்பாடு

கண்ணார் உண்ண வருகிருண் — தன் வினை } இவை 'செய்'
கண்ணார் உண்ண நீ காணாய் -- பிறவினை } என்னும்
வாய்பாடு

வறியன் உண்ணின் மகிழ்வான் — தன் வினை } இவை 'செயின்'
வறியன் உண்ணின் வள்ளல் கொடுப்பான் — பிறவினை } என்னும்
வாய்பாடு

மகன் உண்ணிய வருவான் — தன் வினை } இவை 'செய்யிய'
மகன் உண்ணிய தாய் கொடுப்பான் — பிற வினை } என்னும்
வாய்பாடு

தந்தை உண்ணியர் போவான் — தன் வினை } இவை 'செய்யியர்'
பிறன் உண்ணியர் தான் வழங்குவான் — பிற வினை } என்னும்
வாய்பாடு

மேற்கூறியவற்றில் 'செய்தென, செய், செயின், செய்யிய, செய்யியர் என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள் தம் கருத்தாவின் வினையையும் பிற கருத்தாவின் வினையையும் கொண்டு முடிந்தன'.

“செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யு என்னும் நான்கு வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களும், வான், பான், பாக்கு என்னும் விசுதிகளையுடைய வினையெச்சங்களும் தம் கருத்தாவைக் கொண்டு முடியும்.” செய்தென, செய், செயின், செய்யிய, செய்யியர் என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள் தம் கருத்தாவின் வினையையும். பிற கருத்தாவின் வினையையும் கொண்டு முடியும்”

குறிப்பு: 'செய்து' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் உ, இ, ய் என்னும் விசுதிகளைப் பெற்று உலக வழக்கிலும், செய்யுள் வழக்கிலும் வரும்.

(உ-ம்) கேட்டு, எண்ணி, போய்.

“செய்பு, செய்யா, செய்யு, செய்தென என்னும் இறந்த காலவினை யெச்சங்களும், 'இய, இயர், வான், பான், பாக்கு என்னும் எதிர்கால வினையெச்சங்களும், செய்யுளில் தான் வரும்.

வினையெச்ச வாய்பாடுகள் திரிதல்

மழை பெய்து நெல் விளைந்தது - இதில் 'பெய்து' என்பது 'செய்து' என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சமாயினும், அதைப் பெய்ய - செய என்ற வாய்பாட்டு வினை எச்சச் சொல்லாகத் திரித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இல்லை யென்றால் பொருள் இயையவில்லை.

“எவ்வகை வினை எச்சச் சொல்லும் பொருளுக்கு இயையாமல் மாறி வருமாயின் அது பொருளுக்கு இயைந்த வினை எச்சச் சொல் திரிந்து வந்ததாகும்”.

சூத்திரம்:

“சொல் திரியினும் பொருள் திரியா வினைக்குறை”.

குறிப்பு: இது உருப மயக்கத்தை ஒக்கும்.

11. சினை வினை - முதல் வினை

கால் ஓடிந்து விழுந்தது - இதில் 'ஓடிந்து' என்ற சினைவினை 'விழுந்தது' என்ற சினைவினையோடு முடிந்தது.

கால் ஓடிந்து விழுந்தான் - இதில் 'ஓடிந்து' என்ற சினைவினை 'விழுந்தான்' என்ற முதல் வினையோடு முடிந்தது.

“சினை வினை சினையின் வினையுடன் முடிதலே அன்றி முதலின் வினையுடனும் முடியும்.”

12. பொது வினை

(வேறு, இல்லை, உண்டு, யார், எவன்)

சூத்திரங்கள்

ஐம்பால் முவிடத்துக்கும் பொதுவாகிய குறிப்பு

வினை முற்று:— வேறு, இல்லை, உண்டு.

நான் வேறு	-தன்மையிடம்	
நீ வேறு	முன்னிலையிடம் -	
அவன் வேறு	-படர்க்கையிடம்	-ஆண்பால்
அவள் வேறு	-	" -பெண்பால்
அவர் வேறு	-	" -பலர்பால்
அது வேறு	-	" -ஒன்றன்பால்
அவை வேறு	-	" -பலவின் பால்

இவற்றில் 'வேறு' என்ற குறிப்பு வினை முன்றிடம் ஐம்பாலுக்குப் பொதுவாக வந்தது.

நாம் இல்லை	-தன்மை இடம்	
நீர் இல்லை	-முன்னிலை இடம்	
அவன் இல்லை	-படர்க்கை இடம்	-ஆண்பால்
அவள் இல்லை	-	" -பெண்பால்
அவர் இல்லை	-	" -பலர்பால்
அது இல்லை	-	" -ஒன்றன்பால்
அவை இல்லை	-	" -பலவின் பால்

இவற்றில் 'இல்லை' என்ற குறிப்பு வினை முன்றிடம் ஐம்பாலுக்குப் பொதுவாக வந்தது.

நான் உண்டு	-தன்மையிடம்	
நீர் உண்டு	-முன்னிலையிடம்	
அவன் உண்டு	-படர்க்கையிடம்	-ஆண்பால்
அவள் உண்டு	-	" -பெண்பால்
அவர் உண்டு	-	" -பலர்பால்
அது உண்டு	-	" -ஒன்றன்பால்
அவை உண்டு	-	" -பலவின் பால்

இவற்றில் 'உண்டு' என்ற குறிப்பு வினை முன்றிடம் ஐம்பாலுக்குப் பொதுவாக வந்தது.

“வேறு, இல்லை, உண்டு என்ற மூன்று குறிப்பு வினை முற்றுக்களும் ஐம்பாற்களுக்கும், மூன்று இடங்களுக்கும் பொதுவாய் வரும்.”

சூத்திரம்:

“வேறில்லை யுண்டுஐம் பால் மு விடத்தன.”

‘யார்’ என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று

அவன் யார்? } இவற்றில் ‘யார்’ என்ற குறிப்பு வினைமுற்று
அவள் யார்? } வினாப்பொருளில் உயர்திணை-படர்க்கை-ஆண்
அவர் யார்? } பால், பெண்பால், பலர்பால் என மூன்று
இடத்தும் வந்தது.

“வினாப் பொருளைத் தருகிற ‘யார்’ என்ற குறிப்பு வினைமுற்று உயர்திணைப் படர்க்கையில் மூன்று பால்களுக்கும் பொதுவாய் வரும்.”

சூத்திரம்:

“யாரென் வினாவினைக் குறிப்பு உயர் முப்பால்.”

குறிப்பு: நான் யார்? நீ யார்?—எனத் தன்மை, முன்னிலைகளில் வருதல் புதியன புகுதலாம்.

என் நெஞ்சம் ஆர்?—என அஃறிணையில் வருதலும் புதியன புகுதலாம். (யார் என்பதன் மருஉவே ஆர்)

‘எவன்’ என்னுங் குறிப்பு வினைமுற்று

அது எவன்? } இவற்றில் ‘எவன்’ என்ற குறிப்பு வினைமுற்று
அவை எவன்? } அஃறிணை படர்க்கையில் ஒன்றன் பாலுக்கும்
பலவின் பாலுக்கும் பொதுவாக வந்தது.

“வினாப்பொருளைத் தருகிற ‘எவன்’ என்ற குறிப்பு வினைமுற்று, அஃறிணை படர்க்கை, ஒன்றன் பாலுக்கும் பலவின் பாலுக்கும் பொதுவாக வரும்.”

சூத்திரம்:

“எவன் என் வினாவனைக் குறிப்பு இழி இருபால்”

குறிப்பு: ‘எவன்’ என்பது ‘என்’ எனக் குறுகி விகாரப்பட்டும், என்ன, என்னே, என்னோ, ஏன் எனப் பலவாறு விகாரப்பட்டும் வரும்.

13. முற்றெச்சம்

கண்டனன் வணங்கினான் - இதில் ‘கண்டனன்’ என்ற தெரிநிலை வினைமுற்று ‘கண்டு’ என்று எச்சப் பொருளில் வந்தது.

சாத்தன் வில்லினன் வந்தான் - இதில் வில்லினன் என்ற குறிப்பு வினைமுற்று, வில்லையுடையவனாய் என்று எச்சப் பொருளில் வந்தது.

வில்லினன் சாத்தன் வந்தான் - இதில் ‘வில்லினன்’ என்ற குறிப்பு வினைமுற்று வில்லையுடைய சாத்தன் என்று பெயரெச்சப் பொருளில் வந்தது.

இவ்வாறெல்லாம் வருவது முற்றெச்சம் எனப்படும்.

“தெரிநிலை வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருளிலும், குறிப்பு வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருளிலும், பெயரெச்சப் பொருளிலும் வருவதே முற்றெச்சமாம்.”

குறிப்பு: உண்டான் சாத்தன் ஊருக்குப் போனான் - இதில் உண்டான் என்ற தெரிநிலை வினைமுற்று உண்ட என்று பெயரெச்சமாய் வந்தது.

14. இடைச் சொல் இலக்கணம்

ஐ, ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு, கு, இல், இன், அது, ஆது, அ, இல், கண்-இவைகள் இரண்டாம் வேற்றுமையிலிருந்து ஏழாம் வேற்றுமை முடிய உள்ள வேற்

றுமை உருபுகள். இவை பெயர்ச் சொற்களையடுத்தே வரும். இவை தனித்து நடத்தல் இல்லை.

அன், ஆன், அள், ள், அர், ஆர், ப, மார், அ, ஆ, கு, டு, து, று, என், ஏன், அல், அன், அம், ஆம், எம். ஏம், ஓம், கும், டும், தும், றும், ஐ, ஆய், இ, மின், இர், ஈர், ஈயர், க, ய, உம். இவைகள் விகுதிகள் - இவைகளும் தனித்து நடத்தல் இல்லை. இவை வினைச் சொற்களையடுத்தே வரும்.

த், ட், ற், இன், கிறு, கின்று, ஆநின்று, ப், வ் - இவை முக்கால இடைநிலைகள். இவைகளும் தனித்து நடத்தல் இல்லை. இவை வினைச் சொற்களின் இடையிலே வரும்.

அன், ஆன். இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நும், ஏ. அ, உ, ஐ, கு, ன - இவைகள் சாரியைகள். இவைகளும் தனித்து நடவா. விகுதி, பதம், உருபு முதலிய புணர்ச்சிகளிலும், தனிமொழிகளிலும் வரும்.

போல, புரைய, ஒப்ப, உறழ, மான, கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப, நேர, நிகர முதலிய வினையெச்சமும், அன்ன, இன்ன என்ற பெயரெச்சமும் உவம உருபுகளாம். இவையும் தனித்து நடத்தல் இல்லை, பெயர் வினைகளையடுத்தே வரும்.

ஏ, ஓ, உம், மற்றும், கொல் முதலிய சொற்கள் தம் பொருள் உணர்த்துவன. இவையும் தனித்து நடத்தல் இல்லை.

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ, ஐ, ஔ - இவைகள் உயிரள பெடையில் இசை நிறைத்தலில் வரும். இவையும் தனித்து நடவா.

மியா, மோ, மதி, யா, கா, அரோ, இருந்து. இட்டு, அன்று-இவைகள் அசைநிலைச் சொற்கள். இவைகளும் தனித்து நடவா. பெயர் வினைகளையே அடுக்கும்.

சோவென, கோவென, துடுமென - இவைகள் குறிப்பால் பொருள் உணர்த்துவன. இவையும் தனித்து நடத்தல் இல்லை. பெயர் வினைகளையே யடுத்து வரும்.

குழையன், அது மற்றம்மா - இவற்றில் பெயரின் பின் ஒன்றும் பலவும் வந்தன.

ஓ சாத்தன், இனி மற்றொன்று - இவற்றில் பெயரின் முன் ஒன்றும் பலவும் வந்தன.

உண்ணாய், நடந்தனனே - வினையின் பின் ஒன்றும் பலவும் வந்தன.

அம்மா பெரிது, சீ சீ போ - வினையின் முன் ஒன்றும் பலவும் வந்தன.

“ஐ முதலிய வேற்றுமை உருபுகளும் அன், ஆன், கிறு, கின்று முதலிய விகுதி, இடைநிலைகளாகிய வினை உருபுகளும், அன், ஆன் முதலிய சாரியை உருபுகளும், போல் முதலிய உவமை உருபுகளும், தத்தமக்குரிய பொருளையுணர்த்தி வருகிற ஏ, ஓ முதலியவையும், வேறு பொருளில்லாமல் செய்யுள் இசை நிறைத்தற்கே வருபவையும், அசையாய் வருதலே பொருளாக நிற்பவையும், குறிப்பினால் பொருள் உணர்த்தி வருபவையும் ஆகிய இவ்வெட்டு வகையை உடையனவாய், தனித்து நடக்கும் தன்மையில்லாமல், பெயர்ச் சொல்லினிடத்தும், வினைச் சொல்லினிடத்தும், அவற்றின் பின்னே யாயினும். முன்னேயாயினும், ஓர் இடத்தில் ஒன்றாயினும் வந்து ஒன்று பட்டு நடப்பதே இடைச் சொல்லாம்.”

15. முன்னிலை அசைச்சொல் - சூத்திரம்

கேண்மியா	— இதில் 'மியா' வென்பது அசைச் சொல்.
காணிக	— இதில் 'இக' வென்பது அசைச் சொல்.
மொழிமோ	— இதில் 'மோ' வென்பது அசைச் சொல்.
செல்மதி	— இதில் 'மதி' என்பது அசைச் சொல்.
சொல்லியரத்தை	— இதில் 'அத்தை' யென்பது அசைச் சொல்.
நீயொன்று பாடித்தை	— இதில் 'இத்தை' யென்பது அசைச் சொல்.
காணிய வாழிய	— இதில் 'வாழிய' வென்பது அசைச் சொல்.
தவிர்ந்தீக மாள	— இதில் 'மாள்' வென்பது அசைச் சொல்.
சென்றீ பெரும	— இதில் 'ஈ' என்பது அசைச் சொல்.
நீயே செலவயர்ந்தியாழ	— இதில் 'யாழ' என்பது அசைச் சொல்.

“மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை, இத்தை, வாழிய, மாள, ஈ, யாழ - இவைகள் முன்னிலை இடத்து வரும் அசைச் சொற்களாம்.”

சூத்திரம்:

“மியா இக மோ மதி அத்தை இத்தை
வாழிய மாள ஈ யாழ முன்னிலை யசை.”

16. எல்லாவிடத்தும் வரும் அசைச் சொல் - சூத்திரம்.

உதாரணம்

அசைச் சொல்

யா பன்னிருவர் மாணாக்கர்
 இவன் காண்டிகா
 ஆயனையல்ல பிற
 பிறக்கிதனுட் செல்லான்
 குயிலாலுமரோ
 வாழாதென்போ
 விளிந்தன்று மாதே
 காண்டிகு மல்லமோ
 என்றிசின்
 பலகுரைத்துன்பம்
 அஞ்சுவதோரு மறனே
 மகிழ்ந்தனை போலும்
 எழுந்திருந்தேன்
 பிளந்திட்டான்
 சேர்துமன்றே
 பணியுமாமென்றும்
 நீர்தாம்
 நீர்தான்
 ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன்
 துணையாய் நின்றான்

... யா
 ... கா
 ... பிற
 ... பிறக்கு
 ... அரோ
 ... போ
 ... மாத்
 ... இகும்
 ... சின்
 ... குரை
 ... ஓரும்
 ... போலும்
 ... இருந்து
 ... இட்டு
 ... அன்று
 ... ஆம்
 ... தாம்
 ... தான்
 ... கின்று
 ... நின்று

“யா, கா, பிற, பிறக்கு, அரோ, போ, மாது, இகும், சின், குரை, ஓரும், போலும், இருந்து, இட்டு, அன்று ஆம், தாம், தான், கின்று, நின்று — என்பவை எல்லா விடத்தும் வரும் அசைச் சொற்களாம்.”

சூத்திரம்:

“யா கா பிற பிறக்கு அரோ போ மாது இகும் சின் குரை ஓரும் போலும் இருந்து இட்டு அன்று ஆம் தாத்தான் கின்று நின்று அசைமொழி.”

17. உரிச்சொல் (தட, வை)

வலிதுஞ்சு தடக்கை - இதில் ‘தட’ என்பது உரிச்சொல். இது ‘பெருமை’ என்ற பொருளில் வந்தது.

வைநுணைப் பகழி - இதில் ‘வை’ என்பது உரிச்சொல். இது கூர்மை என்ற பொருளில் வந்தது.

“தட என்ற உரிச்சொல் பெருமை என்ற பொருளிலும், வை என்ற உரிச்சொல் கூர்மை என்ற பொருளிலும் வரும்.”

3. பொது

1. இடைப் பிறவுல்

சாத்தன் (வயிறு நிரம்ப) உண்டான் - இதில் 'சாத்தன்' என்பது பெயர்ச் சொல்; முதல் வேற்றுமை. இது கொண்டு முடிகிற 'உண்டான்' என்ற வினைச்சொல்லுக்கும் இடையில் 'வயிறு நிரம்ப' என்ற சொற்கள் வந்தன. இவ்வாறு வருவதே இடைப் பிறவுல். இது போல் அறத்தை (அழகு பெறச்) செய்தான் - இது இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு.

வாளால் (மாய) வெட்டினான் - இது மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு.

தேவர்க்குச் (செல்வம் வேண்டிச்) சிறப்புச் செய்தான் - இது நான்காம் வேற்றுமை உருபு.

மலையினின்று (உருண்டு) வீழ்ந்தான் - இது ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு.

சாத்தனது (பருங்கை) யானை - இது ஆறாம் வேற்றுமை உருபு.

ஊர்க்கண் (உயர்ந்த ஒளி) மாடம் - இது ஏழாம் வேற்றுமை உருபு.

இராமா! (விரைந்து ஓடி) வா - இது எட்டாம் வேற்றுமை உருபு.

மேற்கூறியவற்றில் எட்டு வேற்றுமை உருபுகளுக்கும் அவை கொண்டு முடிகிற பெயர் வினைச் சொற்களுக்கும் இடையில் ஏற்ற வேறு சொற்கள் வந்தன. வந்தான் (அவ்வூர்க்குப்) போன சாத்தன் - இதில் வினை

முற்றுக்கும் அது கொண்டு முடிகிற பெயர்ச் சொல்லுக்கும் இடையில் ஏற்ற வேறு சொற்கள் வந்தன.

வந்த (வடகாசி) மன்னன் - இதில் பெயரெச்சத்திற்கும் அது கொண்டு முடிகிற பெயர்ச் சொல்லுக்கும் இடையில் ஏற்ற வேறு சொற்கள் வந்தன.

வந்து (சாத்தன் அவ்வூர்க்குப்) போயினான் - இதில் வினையெச்சத்திற்கும், அது கொண்டு முடிகிற வினைச் சொல்லுக்கும் இடையில் ஏற்ற வேறு சொற்கள் வந்தன.

“எட்டு வேற்றுமை உருபுகளும், வினைமுற்றுக்களும் பெயரெச்சங்களும், வினையெச்சங்களும் ஆகிய இவற்றிற்கும், இவை கொண்டு முடிகிற பெயர்ச்சொற்களுக்கும் வினைச் சொற்களுக்கும் இடையில் ஏற்ற வேறு சொற்கள் வருதலே இடைப் பிறவரலாம்.

2. வினாவகை - சூத்திரம்

1. ஆசிரியர் மாணவ னொருவனை நோக்கி, “இப்பாவிற்குப் பொருள் யாது?” என்று கேட்பது அறிவினா.

2. மாணவ னொருவன் ஆசிரியரிடம் “இப்பாவிற்குப் பொருள் யாது?” என்று கேட்பது அறியா வினா.

3. தூரத்தில் வரும் உருவ மொன்றைக் கண்டு சந்தேகங் கொண்டு” இது குற்றியோ? மகனோ? என்று கேட்பது ஐய வினா.

4. பயறு வாங்க விருப்ப முள்ளவ னொருவன் கடைக்காரனை நோக்கி “வணிகரே பயறு உள்ளதோ?” என்று கேட்பது கொளல் வினா.

5. தான் ஒரு பொருளைக் கொடுக்கும் பொருட்டு அப் பொருள் அவனிடத்தில் இருக்கிறதா வென்பது தெரிதற் பொருட்டு சாத்தனுக்கு ஆடையில்லையோ? ” என்று அவனிடம் கேட்பது கொடை வினா.

6. தான் ஒரு தொழிலைச் செய்யும்படி ஏவும் பொருட்டு அத் தொழிலின் நிகழ்ச்சியைப் பற்றி ‘சாத்தா! உண்டாயா?’ என்று சாத்தனை நோக்கிக் கேட்பது ஏவல் வினா.

“அறிதலும், அறியாமையும், ஐயுறுதலும், கொளலும், கொடுத்தலும், ஏவுதலும் ஆகிய அறுவகைப் பொருளையும் தருதற்கு வருகின்ற வினாவே அறுவகை வினாவாம்.”

சூத்திரம்:

“அறிவு அறியாமை ஐயுறல் கொளல் கொடை ஏவல் தரும் வினா ஆறும் இழுக்கார்.”

3. விடை வகை - சூத்திரம்

1. ‘மதுரைக்கு வழி யாது?’ என்று வினவினகால் ‘இது’ என்பது சுட்டு விடை.
2. ‘இன்று பள்ளி செல்வாயா?’ என்ற போது ‘செல்லேன்’ என்பது மறை விடை.
3. ‘இன்று பள்ளி செல்வாயா?’ என்ற போது ‘செல்வேன்’ என்பது நேர் விடை.
4. ‘பாடம் படிப்பாயா?’ என்று வினவின போது ‘நீ படி’ என்பது ஏவல் விடை.
5. ‘பாடம் படிப்பாயா?’ என்று வினவின போது ‘படிப்பேனா?’ என்பது வினா வெதிர் வினாதல் விடை.

6. 'இது செய்வாயா?' என்று வினவினபோது 'உடல் நொந்தது' என்பது உற்றதுரைத்தல் விடை.

7. 'இது செய்வாயா?' என்று வினவினபோது 'உடல் நோகும்' என்பது உறுவது கூறல் விடை.

8. 'கடைக்குப் போவாயா?' என்று வினவினபோது 'பள்ளி செல்வேன்' என்பது இனமொழி விடை.

"சுட்டு, மறை, நேர், ஏவல், வினாதல், உற்ற துரைத்தல், உறுவது கூறல், இனமொழி என விடை எட்டு வகைப்படும்."

சூத்திரம்:

"சுட்டு மறை நேர் ஏவல் வினாதல் உற்றது உரைத்தல் உறுவது கூறல் இனமொழி எனும்எண் இறையுள் இறுதி நிலவிய ஐந்தும் அப் பொருண்மையின் நேர்ப்."

4. அடைமொழி

உலக வழக்கு

இனமுள்ளன

நெய்க்குடம், பாற்குடம்

குளநெல், வயல் நெல்

கார்த்திகை விளக்கு
தை விளக்கு

பூமரம், காய்மரம்

செந்தாமரை,

வெண்தாமரை

ஊன்றுகோல், ஊதுகோல்

இனமில்லன

உப்பளம் - இவை பொருளை யுணர்த்தின.

ஊர்மன்று - இவை இடத்தை உணர்த்தின.

நாளரும்பு - இவை காலத்தை யுணர்த்தின.

இலை மரம் - இவை சினை யை யுணர்த்தின.

செம்போத்து - இவை குணத்தை யுணர்த்தின.

தோய்தயிர் - இவை தொழிலை யுணர்த்தின.

இவற்றில் 'அளம்' எனவே 'உப்பு' என்பதும், 'மன்று' எனவே 'ஊர்' என்பதும் 'அரும்பு' எனவே 'நாள்' என்பதும், 'மரம்' எனவே 'இலை' என்பதும், 'போத்து' எனவே 'செம்மை' என்பதும், 'தயிர்' எனவே 'தோய்தல்' என்பதும் தாமே வந்து இயைதலால் 'அளம்' முதலியன அடையில்லாமலும் இப்பொருளாதியாறையும் உணர்த்தும். உப்பில்லாத அளமும், ஊரில்லாத மன்றும் நாளில்லாத அரும்பும், இலையில்லாத மரமும், செம்மையில்லாத போத்தும், தோய்தலில்லாத தயிரும் இல்லை. ஆகவே இவை இனமில்லனவாயின. இவை இயற்கை அடைமொழி எனப்படும்.

நெய்க்குடம், வயல் நெல் முதலிய இனமுள்ளவற்றை நெல், வயல் என்று அடை கொடாமற் கூறின் குறித்த பொருள் விளங்காமல் பொதுவாய் நிற்குமாதலால் அவற்றிற்கு அடை கொடுத்துக் கூறுதலே மரபாகும்.

செய்யுள் வழக்கு

இனமுள்ளன

பொருட் பெண்டிர்

கான்யாறு

முந்நாட் பிறை

கலவ மா மயில்

சிறு கோட்டுப் பெரும் பழம்

ஆடரவு

இனமில்லன

பொற்கோட்டியம் - இவை பொருளையுணர்த்தின.

வட வேங்கடம் - இவை இடத்தையுணர்த்தின.

வேனிற் கோங்கின்பூ - இவை காலத்தையுணர்த்தின.

சிறகர் வண்டு - இவை வினையையுணர்த்தின.

செஞ்ஞாயிறு - இவை குணத்தையுணர்த்தின.

முழங்கு கடல் - இவை தொழிலையுணர்த்தின.

இனமுள்ளவற்றை அடை கொடுத்துக் கூறுதல் வழா நிலையும், இனமில்லாதவற்றை அடை கொடுத்துக் கூறுதல் வழுவமைதியுமாம்.

“பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் ஆகிய ஆறு அடை மொழிகளால் அடுக்கப்பட்ட சொற்கள் உலக வழக்கு, செய்யுள் வழக்கு என்னும் இரண்டிடத்தும் இனமுள்ளனவாயும், இனமில்லாதனவாயும் வரும்.”

குறிப்பு: அடை மொழிகள் மேற் கூறியவாறு இனத்தைத் தருதலோடு இனம் அல்லாததையும் தரும்.

(உ-ம்) பாவம் செய்தவன் நரகம் புகுவான் - இதில் ‘புண்ணியம் செய்தால் சுவர்க்கம் புகுவான்’ என இனத்தைத் தருவதோடு, ‘அவன் இது செய்தால் இது வரும் என்று அறியாத அறிவிலி’ என்னும் இனமல்லாததையும் தந்தது.

அடை மொழிகள் சினையையும் முதலையும் விசேடித்து வரும்.

(உ-ம்) வேற்கை முருகன் - இதில் ‘வேல்’ என்ற அடை மொழி கையாகிய சினையையும், முருகனாகிய முதலையும் சிறப்பித்து வந்தது.

மனைச் சிறு கிணறு - இதில் ‘மனை,’ ‘சிறு’ என்ற இரண்டு அடைமொழிகளும் முதலாகிய கிணற்றைச் சிறப்பித்து வந்தன.

கரு நெடுங்கண் - இதில் ‘கருமை,’ ‘நெடுமை’ என்ற இரு அடைமொழிகளும் ‘கண்’ என்ற சினை யைச் சிறப்பித்து வந்தன.

5. பொருள் கோள் - சூத்திரங்கள்

“ஆற்று நீர், மொழி மாற்று, நிரல் நிறை, வில் பூண் தாம்பு, இசை, அனைமறி பாம்பு, கொண்டு கூட்டு, அடிமறி மாற்று என்று பொருள் கோள் எட்டு வகைப்படும்.”

சூத்திரம்:

“யாற்று நீர் மொழிமாற்று நிரல்நிறை விற்பூண் தாப்பிசை அனைமறிபாப்பு கொண்டு கூட்டு அடிமறி மாற்று எனப் பொருள் கோள் எட்டே.”

1. யாற்று நீர்ப் பொருள் கோள்

சொல்லருஞ் சூற்பசும் பாம்பின் தோற்றம்போல்
மெல்லவே கருவிருந் தீன்று மேலலார்
செல்வமே போல்தலை நிறுவித் தேர்ந்தநூல்
கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே.

இப்பாவில் ‘சொல்’ என்று முதல் எழுத்து அதன் தொழிலாகிய இருந்து, நின்று, நிறுவி, இறைஞ்சி என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொள்ளும்படி இடையிலே முறையாக வைத்துக் ‘காய்த்த’ வென்னும் பயனிலையை இறுதியிலே முடித்தது யாற்றுநீர்ப்பொருள் கோள். இதில் யாற்று நீரைப் போல் ஒரே முகமாகச் சொற்கள் பொருள் கொள்ளப்பட்டன.

“மொழி மாற்று முதலிய பொருள் கோள்கள் போல மாறிச் செல்ல வேண்டாமல் செய்யுளின் அடிகளிலெல்லாம் சிறந்த பொருள் அமைந்து அமைந்து நடப்பதே யாற்று நீர்ப் பொருள் கோளாம்.

சூத்திரம்:

“மற்றைய நோக்காது அடிதொறும் வான் பொருள் அற்று அற்று ஒழுகும் அஃது யாற்றுப் புனலே.”

2. மொழி மாற்றுப் பொருள் கோள்

சுரையாழ அம்மி மிதப்ப வரையனைய யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப கானக நாடன் சுனை.

இப்பாவில் ‘சுரை மிதப்ப’, ‘அம்மி ஆழ’ என்று முதலடியிலும் ‘யானைக்கு நிலை’, ‘முயற்கு நீத்து’ என்று இரண்டாமடியிலும் பொருளுக்கு ஏற்ப சொற்களை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

“ஏற்ற இரண்டு பயனிலைகளுக்குப் பொருந்தத் தக்க சொற்களை ஏலாத பயனிலைகளுக்குத் தனித்தனி கூட்டி ஓர் அடியினுள்ளே சொல்லுவது மொழி மாற்றுப் பொருள் கோளாம்.”

சூத்திரம்:

“ஏற்ற பொருளுக்கு இயையு மொழிகளை மாற்றி ஓரடியுள் வழங்கல் மொழி மாற்றே.”

3. நிரனிறைப் பொருள் கோள்

உடுத்ததுவும் மேய்த்ததுவும் உம்பர் கோன் தன்னால் எடுத்ததுவும் பள்ளிக் கியையப் - படுத்ததுவும் அந்நாள் எறிந்ததுவும் அன்பின் இரந்ததுவும் பொன் ஆ வரை இலை காய் பூ.

இப்பாவில் திருமால் உடுத்தது பொன்; மேய்த்தது ஆ; எடுத்தது வரை (கோவர்த்தன கிரி), படுத்தது இலை

(ஆலிலை); எறிந்தது காய் (விளங்காய்); இரந்தது பூ (பூமி) என்று பெயர்களும், பெயர்ப் பயனிலைகளும் முறையாக அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு வருவதே நிரல் நிறைப் பொருள் கோளாம்.

வான் முகிலும் மின்னும் வறுநிலத்து வீழ்ந்தது போல் தானும் குழலும் தனி வீழ்ந்தாள்.

இப்பாவில் முகில் போலக் குழலும், மின் போலத் தானுமென மாற்ற வேண்டும். இவ்வாறு வருவது எதிர் நிரல் நிறைப் பொருள் கோளாம்.

“பெயர்ச் சொல்லும், வினைச் சொல்லுமாகிய சொற்களையும், அவை கொள்ளும் பெயரும் வினையுமாகிய பயனிலைகளையும் வேறு வேறு வரிசைப்பட நிறுத்தி முறையாக வாயினும், முறை மாறு பட வாயினும் இதற்கு இது பயனிலை என்று கூறுகிற பொருள் கோளே நிரல் நிறைப் பொருள் கோளாம்.”

சூத்திரம்:

“பெயரும் வினையுமாம் சொல்லையும் பொருளையும் வேறு நிரல் நிறீஇ முறையினும் எதிரினும் நேரும் பொருள்கோள் நிரல்நிறை நெறியே.”

4. பூட்டுவிற் பொருள், கோள்

திறந்திடுமின் தீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறந்து படிற்பெரிதா மேதம் - உறந்தையர்கோன்
தண்ணூர மார்பில் தமிழர் பெருமானைக்
கண்ணூரக் காணக் கதவு.

இப்பாவில் இரு கோடிகளிலும் நாணி பூட்டப் படுதலையுடைய விற்போலப் பாட்டின் முதல் மொழியும்

இறுதி மொழியுமாகிய ' திறந்திடுமின் ' கதவு எனப் பொருள் நோக்குடையனவாய் அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு அமைவதே பூட்டு விற்பொருள் கோள்.

“பாவின் முதலிலும் ஈற்றிலும் நிற்கிற சொற்கள் தமக்குள்ளே பொருளை நோக்குதலுடையதே விற்பூட்டுப் பொருள் கோளாம்”

சூத்திரம்:

“எழுவாய் இறுதி நிலைமொழி தம்முள் பொருள் நோக்கு உடையது பூட்டு வில்லாகும்.”

5. தாப்பிரைப் பொருள் கோள்

உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை ஊனுண்ண அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு.

இப்பாவில் நடுவில் நின்ற 'ஊன்' என்னுஞ் சொல் 'ஊன் உண்ணாமை' யென முன்னும், 'ஊன் உண்ண' எனப் பின்னும் சென்று கூடுகின்றது. இது ஊஞ்சல் கயிறு போல இரு பக்கத்திலும் செல்வதால் இது தாம்பு இசைப் பொருள் கோளாம்.

“செய்யுளின் நடுவில் நிற்கிற மொழி முதலிலும் இறுதியிலும் சென்று பொருளைக் கூடுவதே தாம்பு இசைப் பொருள் கோளாம்.”

சூத்திரம்:

“இடைநிலை மொழியே ஏனை ஈரிடத்தும்
நடந்து பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை.”

குறிப்பு: ஊஞ்சற் கயிறுபோல நடுவில் நின்று இரு பக்கத்
திலும் செல்லுஞ் சொல் என்பதே தாப்பிசை என்
பதன் பொருள்.

6. அனைமறி பாப்புப் பொருள் கோள்

சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியில்
சுழல்வார் தாமும்

மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே
முனிவார் தாமும்

தாழ்ந்த உணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்
டூன்றித் தளர்வார் தாமும்

வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி
முயலாதாரே

இப் பாவில் “வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து
நெறிமுன்னி முயலாதார், தாழ்ந்த உணர்வினராய்த்
தாளுடைந்து தண்டூன்றித் தளர்வார், மூழ்ந்த பிணி
நலிய முன் செய்த வினையென்றே முனிவார், சூழ்ந்த
வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியில் சுழல்வார்”
எனத் தலை கீழாய் இடையிலும் முதலிலும் சென்று
கூடுகிறது. இவ்வாறு கூடுவதே அனைமறி பாப்புப்
பொருள் கோள்.

“செய்யுளில் ஈற்றில் நின்ற சொல் நடுவிலும் அதன்
பின்பு முதலிலும் சென்று இயைவதே அனைமறி பாப்புப்
பொருள் கோளாம்.”

சூத்திரம்:

“செய்யுள் இறுதி மொழியிடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோள் அனைமறி பாப்பே.”

குறிப்பு: புற்றிலே தலை வைத்து மடங்கும் பாம்பு போல முன்
பின்னாக அனுவயிக்கப் படுதலால் இப் பெயர்
பெற்றது.

பாம்பு புற்றில் தலை வைத்து நுழையும் அளவிலே
தலை மேலாம்படி நிலை மாறுதல் இயல்பு. அவ்வாறே
செய்யுளின் இறுதியிலிருந்து சொற்களை எடுத்துக் கூட்
டிப் பொருள் கொள்வது இதன் இலக்கணம்.

7. கொண்டு கூட்டுப் பொருள் கோள்

தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல்
வெண்கோழி முட்டை உடைத்தன்ன மாமேனி
அஞ்சனத் தன்ன பசலை தணிவாமே
வங்கத்துச் சென்றார் வரின்.

இப்பாவில் வங்கத்துச் சென்றார் வரின் அஞ்சனத்
தன்ன பைங்கூந்தலையுடையாளது மாமேனிமேல் தெங்
கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட கோழிவெண் முட்டை
உடைத்தன்ன பசலை தணிவாம் எனக் கொண்டு கூட்ட
வேண்டும். இவ்வாறு பலவடிகளிலும் கிடக்கின்ற
சொற்களை ஏற்ற விடத்தில் எடுத்துக் கூட்டுதலே
கொண்டு கூட்டுப் பொருள் கோள்.

“பாவின் அடிகள் பலவற்றிலும் கோக்கப்பட்டு
கிடக்கின்ற சொற்களைப் பொருளுக்கேற்ற விடத்தில்
எடுத்துக் கூட்டுவது கொண்டு கூட்டுப் பொருள்
கோளாம்.

சூத்திரம்:

“யாப்பு அடி பலவினும் கோப்பு உடை மொழிகளை ஏற்புழி இசைப்பது கொண்டு கூட்டே.”

குறிப்பு: மொழி மாற்றுப் பொருள் கோளும், கொண்டு கூட்டுப் பொருள் கோளும் சொற்கள் முன்பின்கு மாற்றப் படுதலால் ஒப்புமையுடையனவாயினும் ஓரடியிலுள்ள சொற்களை முன்பின்கு மாற்றுவதே மொழி மாற்றுப் பொருள் கோளாம். பல அடிகளிலும் வந்த சொற்களை ஏற்றபடி கொண்டு கூட்டுவதே கொண்டு கூட்டுப் பொருள் கோளாம்.

8. அடிமறி மாற்றுப் பொருள் கோள்

நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பம் துடையார்
கொடுத்துத் தான்துய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டும்
மிடுக்குற்றுப் பற்றினும் நில்லாது செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.

இப்பாவில் “கொடுத்துத் தான் துய்ப்பினும் ஈண்டுங்
காலீண்டும் விடுக்கும் வினையுலந்தக்கால் மிடுக்குற்றுப்
பற்றினும் நில்லாது செல்வம்-இதை யறியாதவர்
நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந்துடையார்” என
அடிகளைப் பொருளுக்கு ஏற்றபடி எடுத்துக் கூட்ட
வேண்டும்.

மரகத மணிப்பணிசெய் மாளிகைகள் ஒருசார்
அரிமணி அமுத்தியன ஆலயமது ஒருசார்
எரிமணி யமுத்தியன இல்லின்வித மொருசார்.

இப்பாவில் எந்த அடியை எங்கே கூட்டினாலும்
பொருளும் ஓசையும் வேறுபடா.

“பொருளுக்கு ஏற்றவிடத்து எடுத்து நீங்காமற் கூட்டுகின்ற அடியையுடையவையும், யாதானும் ஓர் அடியை எடுத்து அப்பாவின் இறுதி, நடு, முதல்களில் யாதானும் ஓர் இடத்துக் கூட்டினாலும் பொருளோடு செய்யுளோசை மாட்சியும், செய்யுளோசை யொழியப் பொருள் மாட்சி மாத்திரமும் வேறுபடாத அடியையுடையவையும் அடிமறி மாற்றுப் பொருள் கோளாம்.”

சூத்திரம்:

“ஏற்புழி எடுத்துடன் கூட்டுறும் அடியவும் யாப்பு ஈ றிடை முதல் ஆக்கினும் பொருளிசை மாட்சியும் மாறா அடியவும் அடிமறி.”

குறிப்பு: அடிமறி மாற்றும், மொழி மாற்றும், கொண்டு கூட்டுப் போல அடியிலுள்ள சொற்களை முன்பின்னாக மாற்றுவதல்லாமல் அவ்வடிகளையே முழுவதும் எடுத்து முன்பின்னாக மாற்றி வைப்பதாம்.

6. உவமஉருபுகள்-சூத்திரம்.

“போல, புரைய, ஒப்ப, உறழ, மான, கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப, நேர, நிகர, என்ற வினையெச்சம் பத்தும், அன்ன, இன்ன என்ற பெயரெச்சம் இரண்டும் இவை போல்வன பிறவும் உவம உருபுகளாம்.”

சூத்திரம்:

“போலப் புரைய ஒப்ப உறழ
மானக் கடுப்ப இயைய ஏய்ப்ப

நேர நிகர அன்ன இன்ன

என்பவும் பிறவும் உவமத்து உருபே.”

4. புணர்ச்சி

1. திசைப் பெயர்

வடக்கு	+	கிழக்கு	—	வடகிழக்கு	} இவற்றில் உயிர்மெய் யாகிய 'கு'வும் ககர மெய்யும் கெட்டன.
குடக்கு	+	திசை	—	குடதிசை	
குணக்கு	+	நாடு	—	குணநாடு	
தெற்கு	+	மேற்கு	—	தென்மேற்கு	} இவற்றில் உயிர்மெய் யாகிய 'கு' கெட 'ற'கரம் எனகரமாயிற்று.
தெற்கு	+	யாது	—	தென் யாது	
மேற்கு	+	காற்று	—	மேல்காற்று	} இவற்றில் உயிர்மெய் யாகிய 'கு' கெட றகரம் லகரமாயிற்று.
மேற்கு	+	ஊர்	—	மேலூர்	
கிழக்கு	+	காற்று	—	கீழ்காற்று	} இவற்றில் உயிர்மெய் யாகிய 'கு' கெட, ககர ஒற்றும் அகரமும் கெட்டு முதல் நீண்டது.
கிழக்கு	+	நாடு	—	கீழ்நாடு	

“குற்றியலுகர ஈருகிய திக்கைக் குறிக்கும் பெயரோடு திக்கைக் குறிக்கும் பெயரும், வேறு பொருள்களைக் குறிக்கும் பெயர்களும் வருமொழியாக வந்து புணருமிடத்து நிலைமொழி இறுதியில் நின்ற 'கு' என்னும் உயிர்மெய்யும் அதன் முன் நின்ற ககர மெய்யும் நீங்க ஈற்று அயலில் நின்ற 'ற'கர மெய் 'ன'கர மெய்யாகவும் 'ல'கர மெய்யாகவும் திரியும்.”

சூத்திரம்:

“திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரின் நிலையீற்று உயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும் றகரம் எனவாத் திரிதலும் ஆம் பிற”

குறிப்பு: நிலையீற்று உயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்குதல். கிழக்கு குடக்கு, வடக்கு, என்பவற்றிற்கும் 'ற'கரம் 'ன'கரமாகத் திரிதல் தெற்கு என்பதற்கும் 'ற'கரம் 'ல'கரமாகத் திரிதல் மேற்கு என்பதற்கும் கொள்ள வேண்டும்.

2. எண்ணாய் பெயர்-சூத்திரம்.

ஒன்று	+ ஆயிரம்	— ஓராயிரம்	} இவற்றில் ஒன்று முதல் நீண்டு, ஈற்று உயிர்மெய் கெட்டு ன'கரம் 'ச'கர மாயிற்று.*
	+ கலம்	— ஓர் கலம்	
	+ நாழி	— ஓர் நாழி	
	+ யாணை	— ஓர் யாணை	

இரண்டு	+ ஆயிரம்	— ஈராயிரம்	} இவற்றில் இரண்டு முதல் நீண்டு ஈற்று உயிர் மெய்யும் அகர உயிரும் கெட்டன.
	+ கலம்	— ஈர் கலம்	
	+ நாழி	— ஈர் நாழி	
	+ யாணை	— ஈர் யாணை	

மேற்கூறியவற்றுள் நிலைமொழியாக நின்ற ஒன்று, இரண்டு என்ற இரண்டு எண்களிலும் முதல் குறில் நீண்டது. இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய்யும் கெட்டது.

மூன்று	+ நூறு	— முந்நூறு	} இவற்றில் முதல் நெடில் குறுகிற்று.
	+ கலம்	— முக்கலம்	
	+ வட்டி	— முவ்வட்டி	

ஆறு	+ பத்து	— அறுபது	} இவற்றில் முதல் நெடில் குறுகிற்று.
	+ கழஞ்சு	— அறு கழஞ்சு	
	+ நாழி	— அறு நாழி	

ஏழு	+ பத்து	— எழுபது	} இவற்றிலும் முதல் நெடில் குறுகிற்று.
	+ சாண்	— எழுசாண்	
	+ வகை	— எழுவகை	

ஏழு	+ கடல்	— ஏழ்கடல்	— இதில் ஈற்று உயிர் கெட்டது.
-----	--------	-----------	------------------------------

நான்கு ஐந்து எட்டு	+ ஆயிரம்	— நாலாயிரம்	} இவற்றில் இறுதி உயிர்மெய் கெட்டது.
	+ ஆயிரம்	— ஐயாயிரம்	
	+ ஆயிரம்	— எண்ணாயிரம்	

“எண்ணலளவுப் பெயரும், நிறுத்தலளவுப் பெயரும், முகத்தலளவு, நீட்டலளவுப் பெயர்களும், பிற பெயர்களும் வருமொழியாய் வந்தால் நிலைமொழியாக நின்ற ஒன்று முதல் எட்டு ஈருகிய எண்களுள் முதலிலுள்ள ஒன்று இரண்டு என்னும் இரண்டு எண்களும் முதல் குறில் நீளும். மூன்றும், ஆறும், ஏழும் முதல் நெடில் குறுகும். ஆறும், ஏழும் அல்லாத ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, எட்டு என்னும் ஆறு எண்களினுடைய இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய்களும், ஏழு என்பதனுடைய இறுதியிலுள்ள உகர உயிரும் கெடும்.”

சூத்திரம்:

“எண்ணிறை அளவும் பிறவும் எய்தின் ஒன்று முதல்எட்டு ஈறுஆம் எண்ணுள் முதல்ஈர் எண்முதல் நீளும் மூன்று ஆறு ஏழும் குறுகும் ஆறுஏழு அல்லவற்றின் ஈற்று உயிர் மெய்யும் ஏழன் உயிரும் ஏகும் ஏற்புழி என்மனார் புலவர்.”

3. பல, சில, பூ, தெங்கு, மரம், தேன்

(இவற்றின் புணர்ச்சி) சூத்திரங்கள்

பல, சில

பல + பல — பல பல
சில + சில — சில சில

} இவற்றில் பல, சில என்பவற்றின் முன் அவை முறையே வர இயல்பாயின.

பல + பல — பலப்பல
சில + சில — சிலச்சில

} இவற்றில் பல, சில என்பவற்றின் முன் அவை முறையே வர மிக்கன.

பல + பல — பற்பல
சில + சில — சிற்சில

} இவற்றில் பல, சில என்பவற்றின் முன் அவை முறையே வர அகரங்கெடலகரம் றகரமாயிற்று.

பல + கலை — பலகலை, பல்கலை
சில + வளை — சிலவளை, சில்வளை

} இவற்றில் பல, சில என்பவற்றின் முன் கலை, வளை முறையே வர அகரம் நின்றும் நீங்கியும் விகற்பித்தன.

“பல, சில என்னும் இவ்விரு சொல்லும் பல என்பதற்கு முன் பல வென்பதும், சில என்பதற்கு முன் சில வென்பதும், வந்தால் வருமொழி முதல் மெய் இயல்பாதலும், மிகுதலும், நிலைமொழி இறுதியில் நின்ற அகரம் கெடலகர மெய் றகர மெய்யாகத் திரிதலும், இவைகளின் வேறு சொற்கள் வந்தால் நிலைமொழி இறுதியில் நின்ற அகரம் நிற்பதும் நீங்குவதுமாகி விகற்பித்தலும் உள்ளனவாம்.”

சூத்திரம்:

“பல சில எனுமிவை தம்முன் தாம்வரின் இயல்பும் மிகலும் அகரம் ஏகலகரம் றகர மாகலும் பிறவரின் அகரம் விகற்ப மாகலும் உளபிற”

குறிப்பு; பல் பல, சில் சில எனத் தம் முன் தாம் வர அகரங்கெட்டுலகரம் றகரமாகாமல் சிறுபான்மை வருதலும் பற்பகல், சிற்கலை எனப் பிற வர அகரங்கெட்டுலகரம் றகரமாகத் திரிதலும் உண்டு.

பூ:

பூ + கொடி — பூங் கொடி
பூ + சோலை — பூஞ் சோலை
பூ + தடம் — பூந் தடம்
பூ + பொழில் — பூம் பொழில்

} இவற்றில் ‘பூ’ என்னும் பெயர்ச் சொல்லின் முன் வந்த வல்லினத்திற்கு இனமாகிய மெல்லினம் மிகுந்தன.

“பூ என்னும் பெயர்ச் சொல்லின் முன் வருகிற வல்லினம் பொது விதியால் மிகுதலே யல்லால் அதற்கு இனமாகிய மெல்லினமும் மிகும்.”

சூத்திரம்:

“பூப் பெயர் முன் இன மென்மையுந் தோன்றும்.”

தெங்கு:

தெங்கு + காய்—தேங்காய் — இதில் ‘காய்’ என்னுஞ் சொல் வருமொழியாகத் ‘தெங்கு’ என்னும் நிலைமொழி முதல் நீண்டு ஈற்றிலுள்ள ‘கு’ என்னும் உயிர்மெய் நீங்கிற்று.

“காய் என்னுஞ் சொல் வருமொழியாக வந்தால் தெங்கு என்னும் நிலைமொழி முதல் நீண்டு, ஈற்றிலுள்ள ‘கு’ என்னும் உயிர்மெய் நீங்கும்.”

சூத்திரம்:

“தெங்கு நீண்டு ஈற்று உயிர் மெய் கெடும் காய்வரின்.”

மரம்:

மரம் + அடி	— மரவடி	இவற்றில் வருமொழி முதலில் உயிர், வலி, மெலி, இடை என்ற நாற்கணமும் வர, மகர மெய் கெட்டு உயிரீறு ஒப்பப் புணர்ந்தது.
மரம் + கிளை	— மரக்கிளை	
மரம் + நார்	— மரநார்	
மரம் + வேர்	— மரவேர்	
மரம் + சிறிது		— மரஞ்சிறிது — இதில் இனமாகத் திரிந்தது.

“மகரத்தை இறுதியிலுடைய சொற்கள் உயிர், வலி, மெலி, இடையாகிய நான்கு கணங்களும் வந்து புணரும்

பொழுது இறுதியிலுள்ள மகர மெய் கெட்டு உயிரீற்றுச் சொற்கள் போலப் புணர்வனவும், வல்லினம் வந்தால் கெடாமல் அதற்கினமான மெல்லெழுத்தாகத் திரியும்.”

சூத்திரம்:

“மவ்வீறு ஒற்று ஒழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும் வன்மைக்கு இனமாத்திரிபவும் ஆகும்.”

தேன்:

அல்வழி

வேற்றுமை

தேன் + கடிது — தேன்கடிது

தேன் + செம்மை —

தேன்செம்மை

இவற்றில் வலி வருமொழி யாயிற்று.

தேன் + மாண்டது — தேன்மாண்டது

தேன் + மாட்சி —

தேன்மாட்சி

இவற்றில் மெலி வருமொழியாயிற்று.

தேன் + யாது — தேன்யாது

தேன் + யாப்பு —

தேன் யாப்பு

இவற்றில் இடை வருமொழியாயிற்று.

மேற்கூறியவற்றில் இருவழியிலும் வருமொழி முதலில் மூவின மெய்வர ‘தேன்’ என்னுஞ் சொல் இயல்பாயிற்று.

தேன் + மொழி — தேன்மொழி

தேமொழி

தேன் + மலர் — தேன்மலர்

தேமலர்

இவற்றில் மெல்லினம் வருமொழி முதலாயிற்று.

மேற்கூறியவற்றில் இருவழியிலும் வருமொழி முதலில் மெல்லினம் வர ‘தேன்’ என்னுஞ் சொல் இயல்பும், இறுதியழிவும் பெற்றது.

5. நெல் விளையும்மே — இதில் 'விளையும்' என்பது மகர மெய் விரிந்து நின்றது.
6. நீ நாடு கென — இதில் 'நாடுக' என்பது அகரம் தொக்கு நின்றது.
7. மரையிதழ் — இதில் 'தாமரை' என்பது முதல் குறைந்தது.
8. ஓதி முது போத்து — இதில் 'ஓந்தி' என்பது இடை குறைந்தது.
9. நீலுண் துகிலிகை — இதில் 'நீலம்' என்பது கடை குறைந்தது.

“செய்யுளில் ஓசை, எதுகை முதலியன வழுவும். அப்பொழுது அதை நீக்கும் பொருட்டுச் சில சொற்கள் விகாரப்படும். அவ்விகாரமே செய்யுள் விகாரமாம் அது வலித்தல், மெலித்தல். நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல் எனவும், முதற்குறை, இடைக்குறை, கடைக்குறை எனவும் ஒன்பது வகைப்படும்.”

குறிப்பு: செய்யுள் விகாரம் செய்யுளில் மாத்திரம் வரும். உலக வழக்கில் வராது. இது தனிமொழி, தொடர் மொழிகளில் வரும்.

தொகுத்தல் விகாரம் பகுபதத்திலும், முதல், இடை, கடைக்குறை விகாரங்கள் பகாப் பதத்திலும் வரும்.

5. தீர்க்க சந்தி

வடமொழித் தொடர்கள் தமிழில் வருங்கால் பெரும் பாலும் அவ்வடநூல் புணர்ச்சியையே பெறும். அது உயிரோடு உயிர் புணர்சையில் தீர்க்க சந்தி, குண சந்தி விருத்தி சந்தி என மூவகைப்படும்.

பத + அம்புயம்—பதாம்புயம் — இதில் அகரத்தின் முன் அகரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட, ஆகாரம் தோன்றியது.

பரம + ஆநந்தம்—பரமாநந்தம் — இதில் அகரத்தின் முன் ஆகாரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட ஆகாரம் தோன்றியது.

கங்கா + அமிருதம்—கங்காமிருதம்— இதில் ஆகாரத்தின் முன் அகரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட ஆகாரம் தோன்றியது.

சதா + ஆநந்தம்—சதானந்தம்— இதில் ஆகாரத்தின் முன் ஆகாரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட ஆகாரம் தோன்றியது

“அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன் முன் அவற்றில் ஒன்று வந்தால் அவ்விரண்டுங் கெட ஓர் ஆகாரம் தோன்றும்.”

கவி + இந்திரன் — கவீந்திரன் - இதில் இகரத்தின் முன் இகரம் வர அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஈகாரம் தோன்றியது.

கிரி + ஈசன்—கிரீசன்— இதில் இகரத்தின் முன் ஈகாரம் வர அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஈகாரம் தோன்றியது.

நதீ + ஈசன் — நதீசன் — இதில் ஈகாரத்தின் முன் ஈகாரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஈகாரம் தோன்றியது.

“இகர, ஈகாரங்களில் ஒன்றன் முன் அவற்றில் ஒன்று வந்தால் அவ்விரண்டுங் கெட ஓர் ஈகாரம் தோன்றும்.”

குரு + உதயம் — குருதயம் — இதில் உகரத்தின் முன் உகரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட ஊகாரம் தோன்றியது.

சிந்து + ஊர்மி — சிந்தூர்மி — இதில் உகரத்தின் முன் ஊகாரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட ஊகாரம் தோன்றியது.

சுயம்பூ + உபதேசம் — சுயம்பூபதேசம் — இதில் ஊகாரத்தின் முன் உகரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட ஊகாரம் தோன்றியது.

சுயம்பூ + ஊர்ச்சிதம் — சுயம்பூர்ச்சிதம் — இதில் ஊகாரத்தின் முன் ஊகாரம் வர அவ்விரண்டுங் கெட ஊகாரம் தோன்றியது.

“உகர ஊகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவற்றில் ஒன்று வந்தால் அவ்விரண்டுங் கெட ஓர் ஊகாரம் தோன்றும்.”

“அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவற்றில் ஒன்று வந்தால், அவ்விரண்டுங் கெட ஓர் ஆகாரம் தோன்றுதலும், இகர ஈகாரங்களில் ஒன்றன் முன் அவற்றில் ஒன்று வந்தால், அவ்விரண்டுங் கெட ஓர் ஈகாரம் தோன்றுதலும், உகர ஊகாரங்களில் ஒன்றன் முன் அவற்றில் ஒன்று வந்தால், அவ்விரண்டுங் கெட ஓர் ஊகாரம் தோன்றுதலுமே தீர்க்க சந்தியாம்.”

6. குண சந்தி

தேவ + இந்திரன் - தேவேந்திரன் - இதில் அகரத்திற்கு முன் இகரம் வர அவ்விரண்டுங் கெட ஏகாரம்தோன்றியது.

தேவ + ஈசன் - தேவேசன் - இதில் அகரத்திற்கு முன் ஈகாரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட ஏகாரம் தோன்றியது.

தரா + இந்திரன் - தரேந்திரன் - இதில் ஆகாரத்தின் முன் இகரம் வர அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஏகாரம் தோன்றியது.

ரமா + ஈசன் - ரமேசன் - இதில் ஆகாரத்தின் முன் ஈகாரம் வர அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஏகாரம் தோன்றியது.

“அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன் முன் இகர, ஈகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் அவ்விரண்டுங் கெட ஓர் ஏகாரம் தோன்றும்.

ஞான + உதயம் - ஞானோதயம் - இதில் அகரத்தின் முன் உகரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஓர் ஓகாரம் தோன்றியது.

ஞான + ஊர்ச்சிதன் - ஞானோர்ச்சிதன் - இதில் அகரத்தின் முன் ஊகாரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஓர் ஓகாரம் தோன்றியது.

கமலா + உத்சவம் - கமலோத்சவம் - இதில் ஆகாரத்தின் முன் உகரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஓர் ஓகாரம் தோன்றியது.

தயா + ஊர்ச்சிதன் - தயோர்ச்சிதன் - இதில் ஆகாரத்தின் முன் ஊகாரம் வர, அவ்விரண்டுங்கெட்டு ஓர் ஓகாரம் தோன்றியது.

“அகர, ஆகாரங்களின் ஒன்றன் முன் இகர, ஈகாரங்களில் ஒன்று வந்தால், அவ்விரண்டுங் கெட ஓர் ஏகாரம் தோன்றுதலும், அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன் முன் உகர, ஊகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் அவ்விரண்டுங் கெட ஓர் ஓகாரம் தோன்றுதலும் குண சந்தியாம்.”

7. விருத்தி சந்தி

பரம + ஏகாந்தி - பரமைகாந்தி - இதில் அகரத்தின் முன் ஏகாரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஓர் ஐகாரம் தோன்றியது.

சர்வ + ஐசுவரியம் - சர்வைசுவரியம் - இதில் அகரத்தின் முன் ஐகாரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஓர் ஐகாரம் தோன்றியது.

தேவதா + ஏகத்வம் - தேவதைகத்துவம் - இதில் ஆகாரத்தின் முன் ஏகாரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஓர் ஐகாரம் தோன்றியது.

தேவதா + ஐக்கியம் — தேவதைக்கியம் — இதில் ஆகாரத்தின் முன் ஐகாரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஓர் ஐகாரம் தோன்றியது.

“அகர ஆகாரங்களின் ஒன்றன்முன் ஏகார ஐகாரங்களில் ஒன்று வந்தால், அவ்விரண்டுங்கெட ஓர் ஐகாரம் தோன்றும்.”

வந + ஓஷதி — வனௌஷதி — இதில் அகரத்தின் முன் ஓகாரம் வர, அவ்விரண்டுங்கெட ஓர் ஓளகாரம் தோன்றியது.

திவ்ய + ஓளஷதம் — திவ்யௌஷதம் — இதில் அகரத்தின் முன் ஓளகாரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஓர் ஓளகாரம் தோன்றியது.

மகா + ஓஷதி — மகௌஷதி — இதில் ஆகாரத்தின் முன் ஓகாரம் வர, அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஓர் ஓளகாரம் தோன்றியது.

மகா + ஓளதார்யம் — மகௌதார்யம் — இதில் ஆகாரத்தின் முன் ஓளகாரம் வர அவ்விரண்டுங் கெட்டு ஓர் ஓளகாரம் தோன்றியது.

“அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் ஓகார ஓளகாரங்களில் ஒன்று வந்தால், அவ்விரண்டுங் கெட ஓர் ஓளகாரம் தோன்றும்.”

“அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன் முன் ஏகார ஐகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் அவ்விரண்டுங்கெட ஓர் ஐகாரம் தோன்றுதலும், அவற்றின்முன் ஓகார ஓளகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஓர் ஓளகாரம் தோன்றுதலும் விருத்தி சந்தியாம்.”

5. பொருள்

அறம், பொருள், இன்பமும், அவற்றின் நிலையின்மையும், அவற்றின் நீங்கிய வீடு பேறும் பற்றி விவரிப்பதே பொருள் இலக்கணமாம்.

அப்பொருள் இலக்கணம் அகப்பொருள் புறப் பொருள் என இரு வகைப்படும்.

1. அகத்திணை (முதல்-கரு-உரி)

அகத்திணை

ஒத்த அன்புடைய ஒரு தலைவனும் ஒரு தலைவியும் மனங்கலந்து அன்பாக வாழும் வாழ்க்கையே அகத்திணையாம். இவ்வன்பம் மற்றையோருக்கு இத்தன்மை என எடுத்துக்-காட்ட இயலாதது ஆகும்.

இவ்வகை பொருள்க்கம் கைக்கிணை, பெருந்திணை ஐந்திணை என ஏழு வகைப்படும்.

கைக்கிணை: இது ஒரு பக்க அன்பாகும். அன்பில்லாத தலைவியினிடத்தில் தலைவன் மட்டும் அன்பு செலுத்துவது பொருந்திய அன்பு ஆகாது. அவ்வன்பு பற்றிக் கூறுவதே கைக்கிணைத் திணையாகும். (கை-பக்கம்; கிணை-உறவு; திணை-ஒழுக்கம்).

பெருந்திணை: வயதின் மூத்த தலைவன் ஒருவன் ஒரு இள நங்கையை மணந்து கொள்ளுவது போல், பொருந்தா வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கூறுவது பெருந்திணையாகும்.

ஐந்திணை: அன்போடு பொருந்திய இன்ப வாழ்க்கையானது ஐந்திணை எனப்படும். குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, முல்லை, நெய்தல் என அது ஐந்து வகைப்படும்.

குறிஞ்சி: ஒரு தலைவனும் தலைவியும் பொருந்தி வாழ்வது குறிஞ்சியாம்.

மருதம்: ஒரு தலைவனும் தலைவியும் பிணங்கி வாழ்வது மருதமாம்.

பாலை: ஒரு தலைவனும் தலைவியும் பிரிந்து வாழ்வது பாலையாம்.

முல்லை: ஒரு தலைவன் பிரிந்த காலத்தும் தலைவி ஆற்றியிருந்து வாழ்வது முல்லையாம்.

நெய்தல்: ஒரு தலைவனும் தலைவியும் ஒருவர் பிரிவுக்கு ஒருவர் ஆற்றாமல் பெரிதும் சோர்ந்து வருந்துவது நெய்தலாம்.

அகப்பொருள் பற்றி வரும் மேற்கூறிய ஏழும் முதற் பொருள், கருப்பொருள், உரிப் பொருள் என்று மூன்று வகைப்படும்.

முதற் பொருள்:

நிலமும், பொழுதும் முதற் பொருள் என்று கூறப்படும்.

நிலம்:

குறிஞ்சி: மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் குறிஞ்சித் திணைக்குரிய நிலமாகும்.

முல்லை: காடும் காடு சார்ந்த இடமும் முல்லைத் திணைக்குரிய நிலமாகும்.

பாலை; சுரமும் சுரம் சார்ந்த இடமும் பாலைத் திணைக்குரிய நிலமாகும்.

மருதம்: வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் மருதத் திணைக்குரிய நிலமாகும்.

நெய்தல்: கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் நெய்தல் திணைக்குரிய நிலமாகும்.

குறிப்பு: பாலைக்குத் தனியாக நிலம் இல்லை. குறிஞ்சியிலும் முல்லையிலும் உள்ள சில இடங்கள் வெயிலின் கொடுமையால் தம் இயல்பு திரிந்து மணலாகும். அதையே பாலை என்று வழங்குகின்றனர்.

பொழுது:

இது பெரும்பொழுது சிறு பொழுது என இரு வகைப்படும்.

பெரும் பொழுது: இது இளவேனில், முதுவேனில், கார் காலம், கூதிர் காலம், முன் பனிக் காலம், பின் பனிக்காலம் என ஆறு வகைப்படும்.

இளவேனில்: சித்திரையும், வைகாசியும் இளவேனிற் காலமாம்.

முதுவேனில்: ஆனியும் ஆடியும் முதுவேனிற் காலமாம்.

கார் காலம்: ஆவணியும், புரட்டாசியும் கார் காலமாம்.

கூதிர்க்காலம்: ஐ ப் ப சி யும், கார்த்திகையும்
கூதிர்க்காலமாம்.

முன் பனிக்காலம்: மார்கழியும், தையும் முன்
பனிக் காலமாம்.

பின் பனிக்காலம்: மாசியும், பங்குனியும் பின்
பனிக்காலமாம்.

சிறு பொழுது: இது மாலை, யாமம்,
வைகறை, காலை, நண்பகல், பிற்பகல் அல்லது
எற்பாடு என்று ஆறு வகைப்படும்.

மாலை: இரவின் முதற் பத்து நாழிகை நேரமே
மாலையாம். (மாலை 6 மணியிலிருந்து 10 மணி முடியவுள்ள
நேரம்)

யாமம்: இரவின் இரண்டாம் பத்து நாழிகை
நேரமே யாமமாகும். (இரவு 10 மணியிலிருந்து 2 மணி
முடியவுள்ள நேரம்).

வைகறை: இரவின் மூன்றாம் பத்து நாழிகை
நேரமே வைகறையாம். (இரவு 2 மணியிலிருந்து 6 மணி
முடியவுள்ள நேரம்)

காலை: பகலின் முதற்பத்து நாழிகை நேரமே
காலையாம். (பகல் 6 மணியிலிருந்து 10 மணி முடியவுள்ள
நேரம்)

நண்பகல்: பகலின் இரண்டாம் பத்து நாழிகை
நேரமே நண்பகலாம். (பகல் 10 மணியிலிருந்து 2 மணி
முடியவுள்ள நேரம்).

பிற்பகல் அல்லது எற்பாடு:

பகலின் மூன்றாம் பத்து நாழிகை நேரமே பிற்பகல் அல்லது எற்பாடாம். (பகல் 2 மணியிலிருந்து 6 மணி முடியவுள்ள நேரம்)

திணையும் பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும்

மருதத்திற்கும், நெய்தலுக்கும் ஆறு காலங்களும், குறிஞ்சிக்குக் கூதிரும், முன்பனியும், முல்லைக்குக் காரும், பாலைக்கு இருவகை வேனிலும் பின்பனியும் உரிய பெரும் பொழுதாம்.

மருதத்திற்கு வைகறை காலங்களும், குறிஞ்சிக்கு மாமும்; முல்லைக்கு மாலையும்; நெய்தற்கு எற்பாடும்; பாலைக்கு நண்பகலும் உரிய சிறு பொழுதாம்.

கருப்பொருள்

தெய்வம், உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை, பறை செய்தி, யாழ், பண் முதலியன கருப்பொருளாம்.

மருதத்திற்குரிய கருப்பொருள்

தெய்வம்	- இந்திரன்	
உணவு	- நெல்	
விலங்கு	- எருமை, நீர் நாய்	
மரம்	- வஞ்சி, காஞ்சி, மருதம்	
பறவை	- நாரை, நீர்க்கோழி, தாரா	
பறை	- மணமுழா, நெல்லரிகிணை	
செய்தி	- நெல்லரிதல், வைக்கோல் துவைப் பித்தல், களை பறித்தல்	
யாழ்	- மருத யாழ்	
பண்	- மருதம்	

தலை மகன்	- ஊரன், மகிழ்நன்
தலைமகள்	- கிழத்தி, மனைவி
பூ	- தாமரை, செங்கழுநீர், குவளை
நீர்	- பொய்கை, ஆறு, மனைக் கிணறு
ஆடவர்	- கடையர், உழவர்
மகளிர்	- கடைச்சியர், உழத்தியர்
ஊர்	- பேரூர், மூதூர்

குறிஞ்சிக்குரிய கருப்பொருள்

தெய்வம்	- முருகன்
உணவு	- மலை நெல், தினை
விலங்கு	- புலி, கரடி, சிங்கம், பன்றி, யானை
மரம்	- அகில், சந்தனம், தேக்கு, வேங்கை, காந்தள்
பறவை	- கிளி, மயில்
பறை	- வெறியாட்டு, தொண்டகம்
செய்தி	- தேனழித்தல், கிழங்கு எடுத்தல், குன்றமாடுதல், கிளி கடிதல்
யாழ்	- குறிஞ்சியாழ்
பண்	- குறிஞ்சி
தலைமகன்	- சிலம்பன், வெற்பன், பொருப்பன்
தலைமகள்	- கொடிச்சி, குறத்தி
நீர்	- அருவிநீர், சுனை நீர்
பூ	- குறிஞ்சி, காந்தள், வேங்கை, சுனைக்குவளை
ஆடவர்	- குறவர், குன்றவர்
மகளிர்	- குறத்தியர்
ஊர்	- சிறுகுடி

பாலைக்குரிய கருப்பொருள்

தெய்வம்	- தூர்க்கை, சூரியன்
உணவு	- வழி பறித்தல், ஊர்க் கொள்ளை
விலங்கு	- வலியிழந்த யானை, புலி, செந்நாய்கள்
மரம்	- ஓமை, இருப்பை, பாலை
பறவை	- கழுகு, பருந்து
பறை	- போர்ப் பறை, ஊரெறிபறை, நிரைகோட்பறை,
செய்தி	- நிரை கொள்ளுதல், சுரத்தெறிதல், சூறையாடுதல்,
யாழ்	- பாலையாழ்
பண்	- பஞ்சரம்
தலைமகன்	- மீளி, விடலை, காளை
தலைமகள்	- எயிற்றி, பேதை
பூ	- மராம், குராம், பாதிரி
நீர்	- வற்றின கிணறும், வற்றின சுனையும்
ஆடவர்	- எயினர், மறவர்
மகளிர்	- எயிற்றியர், மறத்தியர்
ஊர்	- கொல் குறும்பு

முல்லைக்குரிய கருப்பொருள்

தெய்வம்	- வாசுதேவன்
உணவு	- வரகு, சாமை
விலங்கு	- முயல், சிறுமான்
மரம்	- கொன்றை, காயா, குருந்து
பறவை	- கானக் கோழி, மயில்
பறை	- ஏறு கோட்பறை

செய்தி	- வரகுகளை பறித்தல், நிரை மேய்த் தல், குழலூதல்
யாழ்	- முல்லையாழ்
பண்	- சாதாரி
தலைமகன்	- குறும்பொறை நாடன், தோன்றல்
தலைமகள்	- கிழத்தி, மனைவி
பூ	- முல்லை, தோன்றி
நீர்	- கான்யாறு
ஆடவர்	- இடையர், ஆயர்
மகளிர்	- இடைச்சியர், ஆய்ச்சியர்
ஊர்	- பாடி, சேரி

நெய்தற்குரிய கருப்பொருள்

தெய்வம்	- வருணன்
உணவு	- மீன், உப்பு
விலங்கு	- சுரு, முதலை
மரம்	- புன்னை, தாழை
பறவை	- அன்னம், நீர்க்காக்கை, அன்றில்
பறை	- மீன் கோட் பறை, நாவாய்ப் பறை
செய்தி	- மீன் விற்றல், உப்பு விற்றல் அவற்றை ஈட்டல்.
யாழ்	- விளரியாழ்
பண்	- செவ்வழி
தலைமகன்	- துறைவன், கொண்கன், சேர்ப்பன்
தலைமகள்	- நுளைச்சி, பரத்தி
நீர்	- மணற்கிணறும், உவர்க்கழியும்
பூ	- தாழை, நெய்தல்
ஆடவர்	- பரதர், நுளையர்
மகளிர்	- பரத்தியர், நுளைச்சியர்
ஊர்	- பட்டினம், பாக்கம்

உரிப் பொருள்

அந்தந்த நிலத்துக்கு மக்கட்குரியதாகக் கூறும் ஒழுக்கமே உரிப் பொருளாம்.

மருதத்திற்கு ஊடலும், ஊடல் நிமித்தமும் உரிப் பொருள்களாம்.

குறிஞ்சிக்குப் புணர்தலும், புணர்தல் நிமித்தமும் உரிப் பொருள்களாம்.

பாலைக்குப் பிரிதலும், பிரிதல் நிமித்தமும் உரிப் பொருள்களாம்.

முல்லைக்கு இருத்தலும், இருத்தற்குரிய நிமித்தமும் உரிப் பொருள்களாம்.

நெய்தற்கு இரங்கலும், இரங்கற்குரிய நிமித்தமும் உரிப் பொருள்களாம்.

மேற்கூறிய ஐந்திணை ஒழுக்கம் களவு, கற்பு என இருவகைப்படும.

களவு: ஒரு தலைவனும் ஒரு தலைவியும் தனிமையிற் கண்டு அன்புடையவராய்ப் பிறர் அறியாமல் தமக்குள் ஒழுக்குகின்ற ஒழுக்கமே களவொழுக்கமாம்.

கற்பு: களவினால் சிறிது காலம் தொடர்புடைய தலைவனும், தலைவியும் பெற்றோரும் மற்றோரும் அறிய மணஞ்செய்து இல்லறம் நடத்துவதே கற்பொழுக்கமாம்.

2. புறத்திணை (பன்னிரண்டுங் கூறல்)

ஒத்த அன்புடையாராலே யன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்து அறியப்பட்டு இது இவ்வாறு இருந்தது எனப் பிறர்க்குக் கூறப்படும் பொருளே புறத்திணையாம்.

இது பழந்தமிழரின் போர்முறை, ஈகை, வீரம் முதலிய செயல்களைப் பற்றி விரிவாகக் கூறும்.

இது வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொது, கைக்கிளை, பெருந்திணை எனப் பன்னிரண்டு வகைப்படும்.

1. வெட்சி: வீரர் வெட்சிமாலையணிந்து பகைவர்களுடைய பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்து செல்லுதலே வெட்சித் திணையாம்.

2. கரந்தை: வீரர் கரந்தை மாலையணிந்து பகைவர்கள் கவர்ந்து சென்ற தம் பசுக்கூட்டங்களை மீட்டுவருதலே கரந்தைத் திணையாம்.

3. வஞ்சி: வீரர் வஞ்சி மாலையணிந்து பகைவர் நாட்டைக் கைப்பற்றக் கருதிப் போருக்கு எழுவது வஞ்சித் திணையாம்.

4. காஞ்சி: வீரர் காஞ்சி மாலையணிந்து தம் நாட்டிற்கு வந்த பகைவரை எதிர்த்து நின்றலே காஞ்சித் திணையாம்.

5. உழிஞை: வீரர் உழிஞை மாலையணிந்து பகைவருடைய மதிலை வளைத்துக் கொள்ளுதலே உழிஞைத் திணையாம்.

6. நொச்சி: வீரர் நொச்சி மாலையணிந்து தம் மதிலைப் பகைவர் வளைத்திருக்கத் தாம் தம் மதிலைக் காத்து நிற்பதே நொச்சித் திணையாம்.

7. தும்பை: வீரர் தும்பை மாலையணிந்து பகைவரை வஞ்சியாது நேர் நின்று போர் செய்தல் தும்பைத் திணையாம்.

8. **வாகை:** வெற்றி பெற்ற வீரர் சூடுவது வாகை மாலை. இதுவே வாகைத் திணையாம்.

9. **பாடாண்:** ஒருவனுடைய வெற்றி, வலிமை, கொடை, அளி முதலியவற்றைப் புகழ்ந்து கூறுதல் பாடாண் திணையாம்.

10. **பொது:** மேற் கூறிய திணைகளில் கூறப்படாதவையே பொதுவியலாம். மூவரசர்கள் அணிந்த பூக்களையும், அரசியல் திறமையையும், கழல் புனைதலையும் புறங்கொடாத நிலையினையும் மற்றும் எவற்றையும் புகழ்தலே பொதுவியலாம்.

11. **கைக்கிளை:** இது ஒருதலைக் காமம் ஆகும். இது ஆண்பாற் கூற்று, பெண்பாற் கூற்று என்று இரு பகுதிகளைக் கொண்டதாம்.

12. **பெருந்திணை:** இது எல்லை மீறிய காம வொழுக்கமாகும். பெண்பாற் கூற்று, ஆண்பாற் கூற்று என இது இரு வகைப்படும். ஒத்த அன்பின் மாறுபட்டன வெல்லாம் இதில் அடங்கும்.

“இவ்வெண்பா குறள் வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, சிந்தியல் வெண்பா, பஃருடை வெண்பா என ஐந்து வகைப்படும்.

குறள் வெண்பா

அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது — இது குறள் வெண்பா.

இது வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்துடன்
இரண்டு அடிகளால் வந்துள்ளது.

“வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்துடன் ஈரடியால்
வருவதே குறள் வெண்பாவாம்.”

நேரிசை வெண்பா

பன்னாளுஞ் சென்றக்கால் பண்பிலார் தம்முழை
என்னானும் வேண்டுப என்றிகழ்ப — என்னானும்
வேண்டினும் நன்றுமற் றென்று விழுமியோர்
காண்டொறும் செய்வர் சிறப்பு.

இது வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்துடன்
நான்கு அடிகளால் வந்துள்ளது. இதில் இரண்டா
மடியின் இறுதிச் சீர் முதல் இரண்டடிகளுக்கேற்ற தனிச்
சொல் பெற்றிருக்கின்றது. இவ்வாறு வருவதே
நேரிசை வெண்பா.

“வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்துடன் நான்கு
அடிகளாய், இரண்டாமடியின் இறுதிச் சீர் முதல் இரண்
டடிகளுக்கு ஏற்ற தனிச் சொல் பெற்று வருவதே
நேரிசை வெண்பாவாம்.”

குறிப்பு; மற்றைய வடிகளில் தனிச் சொல் பெற்று வந்தாலும்
அது நேரிசை வெண்பா அன்று. அது இன்னிசை
வெண்பாவினையே சாரும்.

இன்னிசை வெண்பா

ஆற்றவும் கற்றார் அறிவுடையார் அஃதுடையார்
நாற்றிசையும் செல்லாத நாடில்லை அந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயாம் ஆயினால்
ஆற்றுணு வேண்டு வ தில்.

வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்துடன் நான்கு அடிகள் கொண்டதாய், தனிச்சொல் இன்றி இது வந்திருக்கிறது. இவ்வாறு வருவதே இன்னிசை வெண்பா.

“வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்துடன் நான்கு அடிகளாய்த் தனிச் சொல் இன்றி வருவதே இன்னிசை வெண்பாவாம்.”

குறிப்பு:- தனிச் சொல் பெற்றாலும் பல விகற்பத்தால் வந்தால் அது இன்னிசை வெண்பாவேயாம்.

2. ஆசிரியப்பா—(பொது)

தீர்த்த மென்பது சிவகங் கையே
ஏத்த ருந்தல மெழிற்புலி யூரே
மூர்த்தி யம்பலக் கூத்தன துருவே.

இப்பா ஆசிரியப்பாவாகும். இதில் நாற்சீர் அடிகளே பயிலுகின்றன. எல்லாம் ஈரசைச் சீர்களாகவே இருக்கின்றன. இவ்வாறு வருவதே ஆசிரியப்பாவாகும்.

“நாற்சீரான் வரும் அடிகளைக் கொண்டதாய், பெரும்பாலும் ஈரசைச் சீர்களால் பயிலுவது ஆசிரியப்பாவாகும். இது அகவற்பா வென்றும் பெயர் பெறும். இது மூன்றடிச் சிறுமை உடையது. பாடுவோனது திறத்திற்குத் தகுந்தாற்போன்று பலவடிகளையுடையதாய் இது வரும்.”

7. அணி

1. வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி

தீது நல்லன வாயிரு திறத்தவுந் தெரிந்தே
ஏதி லார்க்கவை செய்வரேல் தமக்குடன் எய்தும்
பேதை நீரையாய் அமரரைச் சிறைசெய்த பிழையால்
மாது யர்ப்பட லன்றியே இறுதியும் வருமால்.

இதில் முதல் இரண்டடிகளில் “தீமையும் நன்மையு
மாகிய செயல்களை ஒருவன் பிறர்க்குச் செய்வானாகில்
அவற்றின் பயனை அவன் அடைந்து தீருவான்” என்று
கூறியது பொதுப் பொருளாகும். பின்னிரண்டடிகளில்
“தேவர்களைச் சிறையிலடைத்துத் துன்புறுத்திய குற்றத்
தைச் சூரபன்மன் செய்துள்ளதால் அவன் துன்பமே
யன்றி மரணமும் அடைவான்” என்று சிறப்புப் பொருள்
விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“பொதுப்பொருளால் சிறப்புப்பொருளையும், சிறப்புப்
பொருளால் பொதுப்பொருளையும் நிறுவுதலே வேற்றுப்
பொருள் வைப்பணியாம்.”

2. வேற்றுமையணி

ஓங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும் - ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னே ரிலாத தமிழ்.

இப்பாவில் சூரியனுக்கும். தமிழுக்கும் உள்ள இரு
ளகற்றுவதாகிய ஒப்புமை கூறி, பின் அவற்றுக்கிடையே
யுள்ள வேற்றுமையைக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு
கூறுவதே வேற்றுமையணியாம்.

“முதலில் இரண்டு பொருள்களுக்கிடை யேயுள்ள ஒப்புமையைக் கூறி, அதன்பிறகு அவற்றுக்கிடையே யுள்ள வேற்றுமையைக் கூறுவதே வேற்றுமையணியாம்.

3. சிலேடையணி

வாரிக் களத்தடிக்கும் வந்தபின்பு கோட்டைபுகும் போரிற் சிறந்து பொலிவாகும் — சீருற்ற செக்கோல மேனித் திருமலைரா யன்வரையில் வைக்கோலும் மால்யாணை யாம்.

இப்பாவில் முதல் இரண்டடிகளில் “யாணை வீரரைத் துதிக்கையால் வாரி எடுத்துப் போர்க்களத்தில் அடிக்கும். அரணில் புகும். போரில் சிறந்து விளங்கும்.” என்ற கருத்தை விளக்கி விட்டு, பின் அவ்வடிகளுக்கே “வைக்கோல் வாரி எடுத்து நெற்களத்தில் அடிக்கப்படும், கோட்டையாகக் கட்டப்படும். வைக்கோற் போராய் விளங்கும்,” என்று பொருள் கொள்ளுமாறு வைத்துள்ளார். இவ்வாறு ஒரு சொல்லோ, தொடரோ இரு பொருள் தருமாறு கூறுவதே சிலேடையணி.

“ஒரு சொல்லோ தொடரோ இரு பொருள் தருமாறு கூறுவதே சிலேடையணியாம்.”

4. மடக்கணி

துறைவா துறைவார் பொழிற்றுணைவர் நீங்க
உறைவார்க்கு முண்டாங்கொல் சேவல் —
சிறைவாங்கிப்
பேடைக் குருகாரப் புல்லும் பிறங்கிருள்வாய்
வாடைக் குருக மனம்.

இப்பாவில் முதலடியில் ‘துறைவா’ என்ற சொல் ஒன்றே மடங்கி வந்து வேறு பொருள் கொண்டது.

முதலில் வந்த 'துறைவா' என்ற சொல் நெய்தல் நிலத் தலைவனைக் குறிக்கும். இரண்டாவது சொல் இடத்தைக் குறிக்கும்.

கனிவா யிவள்புலம்பக் காவலநீ நீங்கில்
இனியா ரினியா ரெமக்குப்—பனிநாள்
இருவராத் தாங்கு முயிரன்றி யெங்குண்
டொருவராத் தாங்கு முயிர்.

இப்பாவில் இரண்டாமடியில் 'இனியார்' என்ற சொல் ஒன்றே மடங்கி வந்து வேறு பொருள் கொண்டது. முதலில் வந்த 'இனியார்' என்ற சொல் 'இனிமையான வார்த்தை சொல்லுகின்றவர்' என்ற பொருளைத் தரும். இரண்டாவது சொல் 'இனிமேல் யார் இருக்கிறார்?' என்ற பொருளைத் தரும்.

மேற்கூறியவாறு வந்த சொல்லே வந்து வெவ்வேறு பொருளைக் கொண்டு விளங்குவதே மடக்கு. இது யமகம் என்றும் பெயர் பெறும்.

“எழுத்துக்களது தொகுதி, பிற வெழுத்தானும், சொல்லானும், இடையிடாதும் இடையிட்டும் வந்து திரும்பவும் வேறு பொருளை விளைப்பது மடக்கணியாம்.”

5. வஞ்சகப் புகழ்ச்சி யணி

தேவர் அணையர் கயவர் அவருந்தான்
மேவன செய்தொழுக லான்.

இதில் கயவர்களைத் தேவர்களைப் போன்றவர்கள் என்று புகழ்வது போலக் கூறி, தன் மனம் போன்று

ஒழுகும் பேதைகள் எனப் புகழ்வது போல இகழ்ந்து கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு கூறுவது வஞ்சகப் புகழ்ச்சி யணி.

பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி
ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்
மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகு புரப்பதுவே.

இதில் பாரியை உயர்த்திக் கூறுதது போலக் கூறிப் பாரிக்கும் மாரிக்கும் இழிவில்லாத தன்மை கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு கூறுவதும் வஞ்சகப் புகழ்ச்சியணி.

“புகழ்வது போலப் பழித்தும், பழிப்பது போலப் புகழ்ந்தும் கூறுவதே வஞ்சகப் புகழ்ச்சி அணியாம்.”

மொழிப் பயிற்சி

1. வாக்கியம் - பல வகைகள்

முருகன் பாடினான் — இது ஒரு வாக்கியம்.

முருகன் பாடம் படித்தான் — இது செய்தி
வாக்கியம்.

முருகா! வா — இது கட்டளை வாக்கியம்,

முருகன் வந்தானா? — இது வினா வாக்கியம்.

ஆ! முருகா! போரின் தீமையை உலகத்தார் இன்னும்
உணர்ந்த பாடினாலேயே! — இது உணர்ச்சி வாக்கியம்.

குயவன் குடத்தைச் செய்தான் — இது செய்வினை
வாக்கியம்.

குடம் குயவனாற் செய்யப்பட்டது — இது செயப்
பாட்டு வினை வாக்கியம்.

முருகன் படித்தான் — இது உடன்பாட்டு வினை
வாக்கியம்.

முருகன் படித்தானிலன் — இது எதிர்மறை
வினை வாக்கியம்.

முருகன் ஓடினான் — இது தன் வினை வாக்கியம்.

முருகன் வேலனை வருவித்தான் — இது பிறவினை
வாக்கியம்.

வேலன் ஓடினான் — இது செயப்படு பொருள்
குன்றிய வினை வாக்கியம்.

வேலன் உணவை உண்டான் — இது செயப்படு
பொருள் குன்றாவினை
வாக்கியம்.

வலிமையுள்ள வேலன் வலியற்ற அரக்கனை எளிதில் அழித்தான் - இவ் வாக்கியத்தில் 'வேலன்' என்பது எழுவாய். 'வலிமை' என்பது எழுவாயின் அடை. 'அரக்கனை' என்பது செயப்படு பொருள், 'வலியற்ற' என்பது செயப்படு பொருளின் அடை. 'அழித்தான்' என்பது பயனிலை. 'எளிதில்' என்பது பயனிலையின் அடை, ஒவ்வொன்றின் அடையும் அதனை யடுத்தே வரும்.

“எழுவாய், பயனிலை, செயப்படு பொருள்களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிய அடைமொழி அதனதன் முன் நிற்கும்.”

கண்டேன் நான் சீதையை — இதில் பயனிலை, வாக்கியத்தின் முதலில் வந்தது.

சீதையை நான் கண்டேன் — இதில் செய்யப்படு பொருள், வாக்கியத்தின் முதலில் வந்தது.

மகிழ்ச்சி, அச்சம் முதலிய காலங்களில் இவை வர வேண்டிய முறையில் பிறழ்ந்து வரும்.

“மகிழ்ச்சி, அச்சம் முதலிய காலங்களில் எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலை முதலியவைகள், தாம் நிற்க வேண்டிய இடம் பிறழ்ந்தும் வரும்.”

போ — இது ஒரு வாக்கியம். நீ போ என்பதே இதன் முழு வடிவம். இதில் எழுவாய் தொக்கு நின்றது.

“சில சமயங்களில் ஒரு வாக்கியம் எழுவாய் தொக்கு நிற்க, பயனிலை வாக்கியமாக நின்றலும் உண்டு.”

வளர்ந்த சாத்தன் கரைந்து போனான் — இதில் வளர்ந்த, கரைந்த என்பவைகள் எச்சங்கள். வளர்ந்த

என்பது சாத்தனைத் தழுவுவதால் இது பெயரெச்சம். இது அப்பெயருக்கு முன் நிற்கிறது. இது போலவே கரைந்து என்ற எச்சவினை போனான் என்பதன் முன் நின்று வினையைத் தழுவியதால் இது வினையெச்சம்.

“பெயரெச்சம் பெயர்ச் சொல்லுக்கு முன்னும் வினையெச்சம் வினைச் சொல்லுக்கு முன்னும் வரும்.”

2. ஒரே கருத்தை பல உருவ வாக்கியங்களில் வெளியிடுதல்

இன்று வேலன் திறமையுடன் போர் செய்து வெற்றி பெற்றான்— இது செய்தி வாக்கியம்.

ஆகா! இன்று வேலன் எவ்வளவு திறமையுடன் போர் செய்து வெற்றி பெற்றான்!— இது உணர்ச்சி வாக்கியம்.

இன்று வேலன் திறமையுடன் போர் செய்ததால் வெற்றி பெற்றானன்றோ?— இது வினா வாக்கியம்.

வேலன் வெற்றி பெற்றதையே மேற்கூறிய செய்தி வாக்கியம், உணர்ச்சி வாக்கியம், வினா வாக்கியங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

‘நான் வருவேன்’ என்று கண்ணன் கூறினான்— இது நேர்கூற்று வாக்கியம்.

அவர் பாடங் கற்பிப்பதாகக் கூறினார் — இது அயற்கூற்று வாக்கியம்.

மேற்கூறிய வாக்கியங்கள் யாவும் தனி வாக்கியம், தொடர் வாக்கியம், கலவை வாக்கியம் என்ற மூன்றிலடங்கும்.

நெல்லையப்பன் நெல்லை சென்றான் — இது தனி வாக்கியம்.

ஒளவையார் ஒரு பெண் புலவர்; நன்கு கற்றார்; நாட்டில் திரிந்தார்; நலம் பல கொண்டார் — இது தொடர் வாக்கியம்:

முருகன் தன் நண்பனிடம் விடைபெற்றுச் சிதம்பரம் சென்றான் — இது கலவை வாக்கியம்.

[மேற்கூறிய வாக்கியங்களெல்லாம் முன் வகுப்புக்களில் படித்தவைகளே]

3. வாக்கிய அமைப்பு

எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள், எச்சங்கள் நிற்கும் முறை.

கந்தன் வந்தான் — இதில் கந்தன் எழுவாய்; வந்தான் பயனிலை. இது ஒரு வாக்கியம். இதில் இரு சொற்கள் இருக்கின்றன. எழுவாய் முதலிலும் பயனிலை இறுதியிலும் நிற்கின்றன.

“குறைந்தது இரு சொற்களால் ஆவதே வாக்கியமாகும். எழுவாய் முதலில் நிற்கும். பயனிலை இறுதியில் நிற்கும்.”

முருகன் படித்தான் — இதில் ‘படித்தான்’ என்ற வினைச் சொல் பயனிலையாயிற்று. ஆகவே இது வினைப் பயனிலையாகும்.

இவன் முருகன் — இதில் ‘முருகன்’ என்ற பெயர்ச் சொல் பயனிலையாயிற்று. ஆகவே இது பெயர்ப் பயனிலை.

முருகன் வந்தானா? — இதில் வந்தானா? என்ற வினாச் சொல் பயனிலையாயிற்று. ஆகவே இது வினாப் பயனிலை.

“ஒரு எழுவாய் தனக்குப் பயனிலையாக வினையை யாவது, பெயரையாவது, வினாவையாவது கொள்ளும்.”

வேலன் மரத்தை வெட்டினான் — இவ்வாக்கியத்தில் வேலன் என்பது எழுவாய். வெட்டினான் என்பது பயனிலை. மரத்தை என்பது செயப்படுபொருள். ஆகவே, சாதாரணமாக முதலில் எழுவாயும் அதன் பின் பயனிலையும் வரும் வாக்கியத்தில் அவை இரண்டிற்கும் இடையில் செயப்படுபொருள் வரும்.

“எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் இடையில் செயப்படு பொருள் நிற்கும்,”

வேலன் முருகனை அடித்தான்—செய்வினை வாக்கியம். முருகன் வேலனால் அடிபட்டான்—செயப்பாட்டு வினை வாக்கியம்.

முருகன் அடிபட்ட ஒரே கருத்தை மேற்கூறிய செய் வினை, செயப்பாட்டு வினை வாக்கியங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

“ஒரே கருத்தைப் பல உருவ வாக்கியங்களில் வெளியிடுவதனால் எழுத்துத் திறமை ஏற்படும்.”

4. பத்தியமைப்பு

பசிப்பிணி என்ற நோய், பிணிகள் பலவற்றுள் மிக்கக் கொடுமையானதாகும். அதைக் கொடுக்கும் வயிற்றுடன் வாழ்வதரிதாகும். அவ் வயிற்று ஒரு நாளைக்கு உணவு கிடைக்காத காலத்தில் ‘அவ்வுணவை ஒழித்து விடுவாயாக’ என்று அதனிடம் கூறினும் அது

‘ஒழிக்க மாட்டேனென்று’ துன்பந் தருகிறது. உணவு கிடைத்த காலத்தில் இரு நாளுக்குரிய உணவை ‘ஏற்றுக் கொள்’ என்றாலும் அது ஏற்றுக் கொள்ளச் சித்தமாயில்லை. அவ்வுணவுக்காக ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு வரும் படும் பாட்டை அது நோக்குவதில்லை.

மேற்கூறியது ஒரு பத்தி, இதில் பசியின் கொடுமை கூறப்படுகிறது. இப்பத்தியிலுள்ள செய்தியை இதன் முதல் வாக்கியமே காட்டுகிறது. இவ்வாறு பல வாக்கியங்கள் சேர்ந்து ஒரே கருத்தை வலியுறுத்துவதே பத்தியாகும்.

‘அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்’ என்று ஓளவைப் பிராட்டியார் கூறினாலும், அவர்களில் முதல் முதல் அறியக்கூடிய தெய்வம் அன்னையே யாவாள். ஒவ்வொருவரும் குடியிருந்த கோயில் அவளே யாவாள், குழந்தைகள் செய்யும் குற்றங்கள் அத்துணையும் அவளே பொறுப்பாள். குழந்தைகள் நோய் கொண்ட காலத்திலே அவைகளுக்குப் பதில் அவளே மருந்தருந்தி அவைகளுக்கேற்பட்ட நோயைப் போக்குவாள். ஈ, என்றும்பு அணுகாவகையில் குழந்தைகளைத் தொட்டியில் இட்டும், மார்போடணைத்தும், கரங்களில் தாங்கியும், இசை பாடியும் வளர்த்தவள் அவளே, ஆகவே அவளே முதற் கடவுளாகும்.

இதுவும் ஒரு பத்தியே. அன்னையே முதற் கடவுள் என்பதைப் பல வாக்கியங்கள் வற்புறுத்துவதோடு இறுதி வாக்கியமும் அதை வலியுறுத்துகின்றது.

இவ்வாக்கியங்களில் ஒவ்வொன்றும் யாவர்க்கும் எளிதில் பொருள்பட்டு நிற்கின்றது. இவ்வாறு வருவதே எளிய நடையாம்.

“சிறிது படித்தவர்கட்கும் எளிதிற் பெருள் விளங்கும்படி, சிறு சிறு வாக்கியங்களில், இயற் சொற்களால் ஒரு கருத்தைக் கூறுவதே எளிய நடையாம்.”

செந்தமிழ் நடை

தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியே வஞ்சி நாடாகும். அதுவே நன்செய் நாடென வழங்கும். செந்தமிழ் வழங்கும் தேயமும் அதுவேயாம். அதன் அந்தமில் பெருவளம் அறியார் உளரோ? இல்லையே யாம். அங்கெங்கும் மருதமும் நெய்தலும் மயங்கிப் புரையறு செல்வம் நிலைபெற வளரும்.

இப் பத்தியில் பிறமொழிச் சொற்கள் கலவாமல், இலக்கணப் பிழை இல்லாமல், திருந்திய தமிழ்ச் சொற்றொடர்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு அமைவதே செந்தமிழ் நடை.

“பிறமொழிச் சொல் வராது, இலக்கணம் பிழையிலலாது இனிமையான திருந்திய தமிழ்ச் சொற்றொடர்களால் அமைவதே செந்தமிழ் நடையாம்.”

கொடுந்தமிழ் நடை

தள்ளை சொல்ல, அச்சனும் அதை ஆதரிக்க நான் வழி நடந்து பாழி ஒன்றையடைந்தேன். அங்கு கையர்கள் கையில் சிக்கினேன். அதுகால் எனது எலுவன் துணை செய்தான்.

[தள்ளை - தாய்; அச்சன் - தந்தை; பாழி - சிறு குளம்; கையர் - வஞ்சகர்; சிக்குதல் - அகப்படுதல்; எலுவன் - தோழன்]

மேற்கூறிய பத்தியில், அதன் பின் அடைப்புக்குள் கொடுக்கப்பட்ட சொற்கள் வழக்கில் இல்லாத திசைச் சொற்கள். இவ்வாறு எழுதுவது கொடுந்தமிழ் நடை.

“வழக்கில் இல்லாத திசைச் சொற்களைப் புகுத்தி எழுதுவதே கொடுந்தமிழ் நடையாம்.”

கொச்சை நடை

அவங்க ஆட்டிலே இருக்காங்க. அவங்க ஆடு ரெம் பத் தூரத்தில் இருக்கு. அந்த ஆடு கல்லு ஆடு. கட்டை போட்டிருக்காங்க.

இதில் சொற்கள் உருவங்கெட்டு வந்துள்ளன.

“உருவங் கெட்ட சொற்களால் எழுதுவதே கொச்சை நடையாகும்,”

“வாக்கியங்களால் பத்தி அமைகிறது. சில சமயம் ஒரே வாக்கியத்தாலும் ஒரு பத்தி அமைவதுண்டு. அதில் ஒரு கருத்தே வலியுறுத்தப்படும். அக்கருத்து இன்ன தென்பது அதன் முதலிலோ, முடிவிலோ, இடையிலோ வைக்கப்படும். முதலில் அமைவதே சிறப்பைத் தருவதாகும்.”

குறிப்பு: ஒரு கருத்தைப் பல வாக்கியங்களிலும் பல வாக்கியங்களில் அமைந்த கருத்தை ஒரு வாக்கியத்திலும் அமைக்கப் பழகிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

5. நடை

எளிய நடை

ஒரு நாள் நான் நெல்லைக்குச் சென்றேன். செல்லும் வழியில் ஆறு ஒன்று குறுக்கிட்டது. அதில் நீர் பெருகி

ஓடிற்று. அதை நான் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். சிறிது நேரத்தில் நீர் வற்றியது. அவ்வாற்றின் மத்தியில் இருந்த நாணற்புல் அதுவரை தலை சாய்ந்திருந்தது நிமிர்ந்தது. அதற்கு அந்நீர்ப் பெருக்கால் யாதொரு கெடுதியும் ஏற்படாததைத் தெரிந்தேன். அதிலிருந்து பணிவுடைமையே ஒருவனுக்கு உயர்வைத் தரும் என்பதை நான் அறிந்தேன்.

குறிப்பு: கொடுந்தமிழ் நடை, கொச்சை நடை, இவை போன்ற மற்றைய நடைகள் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு தடை செய்வனவாகும். எளிய நடையும், செந்தமிழ் நடையும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்யும் நடைகளாம்.

6. வழுவச் சொற்களும் திருத்தமும்

வழுவச்சொற்கள்

அருவாமனை
அமக்களம்
அவப்பை }
ஆப்பை }
அம்மாஞ்சி
அக்கச்சி
அவங்க
ஆம்படையான்
இவங்க
இசித்தல்
இதுகள்
இளைமை
உடமை
உளுந்து

திருத்தம்

அரிவாள்மனை
அமார்க்களம்
அகப்பை
அம்மான்சேய்
அக்கை
அவர்கள்
அகமுடையான்
இவர்கள்
இழுத்தல்
இவைகள்
இளமை
உடைமை
உழுந்து

ஊரணி
 எண்ணை
 ஒருவள்
 ஒருக்கால்
 ஒண்டியாய்
 கயிறு
 கார்த்தல்
 கத்தாளை
 கோர்வை
 சுவத்தில்
 சிலவு
 சேலை
 சிறுவாடு
 தண்ணீர்
 துடங்கு
 பயந்தாங்குள்ளி
 பசறு, பசரு
 பேத்தல்
 பிந்துக்குளி
 மானவாரி
 சிறங்கு
 வயிறுற
 வுடும்பு

ஊருணி
 எண்ணெய்
 ஒருத்தி
 ஒருகால்
 ஒன்றியாய்
 கயிறு
 காத்தல்
 கற்றாளை
 கோவை
 சுவரில்
 செலவு
 சீலை
 சிறுபாரு
 தண்ணீர்
 தொடங்கு
 பயங்கொள்ளி
 பயறு
 பிதற்றல்
 பித்துக்கொளி
 வானவாரி
 சிரங்கு
 வயிறுர
 உடும்பு

“பேச்சு வழக்கில் எவ்வளவோ சொற்கள் பிழையாக
 வழங்கப் படுகின்றன. அவற்றின் உண்மை உருபு
 தெரிந்து பேசுதலும் எழுதுதலும் வேண்டும்.”

7. விலக்குதற்குரிய இழி வழக்குகள்

சக்கப் போடு அவனுக்கு.
 அவன் கம்பி நீட்டினான்.

அவன் மூக்குப் பிடிக்கத் தின்றான்.

அவன் என்னிடம் வெளுத்துக் கட்டினான்.

நான் அவனைக் கொளுத்து கொளுத்தென்று
கொளுத்தி விட்டேன்.

“பேச்சு வழக்கிலிருக்கும் இவ்விழி வழக்குகளை
நாளடைவில் விலக்க வேண்டும்.”

8. நிறுத்தற் குறிப்புப் பயிற்சிகள்

நான் கோவிலுக்குச் சென்றேன் அங்கு என் நண்பன் ஒருவன் ஓடி வந்து ஐயா இன்று திருக்கார்த்திகை தினமாகும் களபம் சாத்தப் பட்டிருக்கிறது கடவுளின் காட்சி இன்று எவ்வளவு அழகாய் இருக்கிறது தெரியுமா அறஞ்செய் விரும்பு என்று ஒளவைப் பிராட்டியார் கூறினார் இக்காலத்து அதைக் கவனிப்பார் யார்

எட்டுத் தொகை நூற்களாவன நற்றிணை குறுந்தொகை ஐங்குறு நூறு பதிற்றுப் பத்து பரிபாடல் கலித்தொகை அகநானூறு புறநானூறு முதலியனவாம்

கண்ணன் கடைக்குச் சென்றான் தேங்காய் வாங்கினான் தின்று கொண்டே வீடு வந்தான்

மேற்கூறிய பத்திகளை நிறுத்தற் குறியிட்டு எழுது.

9. மரபு

குயில் கூவுகிறது, மயில் அகவுகிறது, வானம்பாடி பாடுகிறது, காகம் கரைகிறது என்று சொல்லுவதே மரபாகும். அவ்வாறு அன்றிக் குயில் கத்துகிறது, மயில்

கூவுகிறது, வானம்பாடி அகவுகிறது, காகம் கத்துகிறது என்று கூறுதல் மரபு வழுவாகும்.

வாழைக்கன்று, தென்னம் பிள்ளை, மான் கன்று, ஆட்டுப் பிழக்கை, மாட்டுச் சாணம் என்று கூறுவதே மரபாகும். அவ்வாறு அல்லாது வாழைப்பிள்ளை, தென்னங்குட்டி, மான் பிள்ளை, ஆட்டுச் சாணம், மாட்டுப் பிழக்கை என்று கூறுதல் மரபு வழுவாகும்.

“எப்பொருளை எச்சொல்லால் அறிவுடையோர் எவ்வாறு வழங்கினார்களோ அப்பொருளை அச்சொல்லால் அவ்வாறே வழங்குதலே மரபாகும்.”

10. உவமைகளும் பழமொழிகளும் வைத்து எழுதுதல்

ஊருணி நீர் யாவர்க்கும் பயன்படுதல் போன்று ஒப்புரவாளன்கண் பட்ட செல்வம் யாவர்க்கும் பயன்பட்டு நிற்கும்.

தீப்பட்ட வீட்டில் பிடிங்கினது ஆதாயம் என்ற நிலையில் நீ இவ்வேளையில் என் பொருட்களை எடுக்க வந்தாயா?

இவற்றிலுள்ள உவமையும் பழமொழியும் கருத்தைத் தெளிவாக விளக்குவதோடு மொழியின் நடையையும் இனிதாக்குகின்றன.

“எண்ணங்களைத் தெளிவாக உவமைகளின் மூலமும் பழமொழிகளின் மூலமும் விளக்கலாம்.”

11. உவமை உருவக மாற்றம்

தாமரை போன்ற முகம் - இதில் தாமரை என்பது உவமானம். முகம் என்பது உவமேயம். போன்ற என்பது உவம உருபு. வட்ட வடிவம் இரண்டிற்கும் உள்ள ஒற்றுமை. இவ்வாறு வருவது உவமையணி.

தாமரையாகிய முகம்-இது தாமரையே முகம், முகமே தாமரை என்று பொருட்பட்டு நிற்கிறது. ஆகிய என்ற உருவக உருபு வந்தது.

முகத்தாமரை - இதில் உவமேயம் முன்னும் உவமானம் பின்னும் நிற்கின்றது. இவ்வாறு வருவதும் உருவகமாகும்.

தாமரை முகம்-இது முறையே தாமரைமுகம், முகத்தாமரை என்று கூறப்படும். இவற்றில் உருபுகள் தொக்கன. அப்பொழுது இவைகள் தொகை என்று வழங்கப்படும்.

“உவமையை உருவகமாக மாற்றும்பொழுது போல, புரைய என்ற உவம உருபுகளை நீக்கி விட்டு ஆகிய, ஆகும், ஆக முதலிய உருவக உருபுகளில் ஒன்றைச் சேர்க்க உவமை உருவகமாக அமையும். உவமேயத்தை முன்னும் உவமானத்தைப் பின்னுமாகக் கொண்டால் அப்பொழுதும் அது உருவகமாகவே அமையும்.”

12. வல்லெழுத்து மிகுமிடங்களும் மிகா இடங்களும்

1. வல்லெழுத்துக்கள் மிகும் இடங்கள்

எய் + கொற்று — எய்க் கொற்ற
நட + கொற்று — நடக்கொற்ற

இவற்றில் ஏவல் வினைமுன் வல்லினம் மிகுந்தது.
“சில இடங்களில் ஏவல் வினை முன் வல்லினம் மிகும்.”

2. உயிர்முன் வல்லினம் புணர்தல்

ஆட	+	சென்றான்	—	ஆடச் சென்றான்	} இயல்பு உயிரீறு
வாழை	+	பழம்	—	வாழைப் பழம்	

நேற்றை	+	பொழுது	—	நேற்றைப் பொழுது	} விதி உயிரீறு
மர	+	கிளை	—	மரக்கிளை	

இவற்றில் இயல்பினாலும், விதியினாலும் மொழிக்கு ஈடுகின்ற உயிர்களின் முன் வருகின்ற வல்லெழுத்துக்கள் மிகுந்தன.

“இயல்பினாலும் விதியினாலும் மொழிக்கு ஈடுகின்ற உயிர்களின் முன்வரும் வல்லெழுத்துக்கள் மிகும்.”

3. உயிரீற்று மரப்பெயர்க்கு முன் வல்லினம்

பலா	+	காய்	—	பலாக்காய்
ஆத்தி	+	பூ	—	ஆத்திப் பூ
வாழை	+	பழம்	—	வாழைப் பழம்
யா	+	கோடு	—	யாக்கோடு
காயா	+	கோடு	—	காயாக் கோடு

இவற்றில் உயிரீற்று மரப் பெயர்க்கு முன் வந்த வல்லெழுத்துக்கள் மிகுந்தன.

“உயிரீற்று மரப் பெயர்களின் முன்வரும் வல்லினம் மிகும்.”

4. பல, சில என்பவற்றின் முன் வல்லினம்

பல + பல — பலப்பல
சில + சில — சிலச்சில

இவற்றில் பல, சில என்பவற்றின் முன் தாமே வர மிகுந்தன.

“பல, சில என்பவற்றின் முன் தாமே வர வலி மிகும்.”

5. ஆகாரத்தின் முன் வல்லினம்:

உண்ணா + குதிரை — உண்ணாக்குதிரை

இதில் உண்ணா என்பது ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

உண்ணாக் கிடந்தன — இதில் ‘உண்ணா’ என்பது ஈறு கெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம்.

உண்ணாக் கிடந்தான் — இதில் ‘உண்ணா’ என்பது உடன்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம்.

மேற்கூறியவற்றின் முன் வந்த வல்லினம் மிகுந்தது.

“ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம், வினையெச்சங்கட்கும், உடன்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கட்கும் முன் வரும் வல்லினம் மிகும்.”

6. அன்றி, இன்றி என்பவற்றின் முன் வல்லினம்

அன்றி + போகி — அன்றிப்போகி
உப்பின்றி + புற்கை — உப்பின்றிப் புற்கை

இவற்றில் அன்றி, இன்றி என்பவற்றின் முன் வந்த வல்லினம் மிகுந்தது.

“அன்றி, இன்றி என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சங்களின் முன் வந்த வல்லினம் மிகும்.”

7. புளி என்பதன் முன் வல்லினம்

புளி + சோறு	—	புளிச்சோறு	} இவற்றில் புளி என்ற சொல் லுக்கு முன் வலி மிகுந்தது.
புளி + கறி	—	புளிக்கறி	

“புளி என்னுஞ் சுவைப் பெயர் முன் வல்லினம் வந்தால் மிகுதலுமுண்டு.”

8. இகர ஐகார வீற்றின் முன் வல்லினம்

மார்கழி + திங்கள்	—	மார்கழித்திங்கள்
பனை + கை	—	பனைக்கை

இவற்றில் இ, ஐ முன் வல்லெழுத்து மிகுந்தது.

“இகர ஐகாரங்களின் முன் வல்லினம் மிகும்.”

9. குற்றியலுகரத்தின் முன் வல்லினம்

அங்கு	+ கண்டான்	— அங்குக் கண்டான்
இங்கு	+ சென்றான்	— இங்குச் சென்றான்
உங்கு	+ தந்தான்	— உங்குத் தந்தான்
எங்கு	+ போயினான்	— எங்குப் போயினான்?
யாங்கு	+ கண்டான்	— யாங்குக் கண்டான்?
ஆண்டு	+ சென்றான்	— ஆண்டுச் சென்றான்,
ஈண்டு	+ தந்தான்	— ஈண்டுத் தந்தான்
யாண்டு	+ போயினான்	— யாண்டுப் போயினான்?

இவற்றில் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணர
நின்ற மென் தொடர்க்குற்றியலுகர வீற்று இடைச்
சொற்களின் முன் வந்த வல்லினம் மிகுந்தது.

“அங்கு, இங்கு, உங்கு, எங்கு, யாங்கு, ஆண்டு,
ஈண்டு, யாண்டு என்ற மென்தொடர்க் குற்றியலுகர
வீற்று இடைச் சொற்களின் முன்வரும் வல்லினம்
மிகும்.”

10. வயிறு + கடுப்பு — வயிற்றுக் கடுப்பு
வீடு + சுவர் — வீட்டுச் சுவர்

இவற்றுள் வயிறு, வீடு என்றவற்றில் ஒற்று
மிகுந்து முன் வந்த வல்லினம் மிகுந்தது.

“ஒற்றிடையே மிகுந்த நெடில் தொடர்க் குற்றிய
லுகரமும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரமும் வல்லினம்
வந்தால் மிகும்.”

11. மருந்து + பை — மருந்துப்பை
வண்டு + கால் — வண்டுக்கால்
நஞ்சு + பகைமை — நஞ்சுப் பகைமை
அன்பு + தளை — அன்புத்தளை

இவற்றில் மென் தொடர்க் குற்றியலுகர மொழி
களுள் சிலவற்றின் முன் வலிவர மிகுந்தது.

“சில மென்தொடர்க் குற்றியலுகர மொழிகளின்
முன்னர் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகும்.”

12. ஊகார ஈற்று முன் வல்லினம்

பூ + செடி — பூச் செடி } இவற்றில் பூ முன்
பூ + கொடி — பூக் கொடி } வலிவர மிகுந்தது.

13. பனை முன் வல்லினம்

பனை + கொடி — பனைக்கொடி— இதில் பனைமுன் கொடி வர வல்லினம் மிகுந்தது.

“பனை முன் கொடி வரின் மிகும்.”

14. யகர, ரகர, ழகர, வீற்றின் முன் வல்லினம்

மெய் + கீர்த்தி	—	மெய்க்கீர்த்தி	} அல்வழியில் வலி வந்து மிக்கது.
கார் + பருவம்	—	கார்ப்பருவம்	
யாழ் + கருவி	—	யாழ்க்கருவி	
நாய் + கால்	—	நாய்க்கால்	} வேற்றுமையில் வலி வந்து மிக்கது.
தேர் + தட்டு	—	தேர்த்தட்டு	
ஊழ் + பயன்	—	ஊழ்ப்பயன்	

“இருவழியிலும் யகர, ரகர, ழகர வீற்றின் முன்வரும் வல்லினம் மிகும்.”

15. தாழ் என்பதன் முன் வலி

தாழ் + கோல் — தாழ்க்கோல் — இதில் தாழ் என்ற சொல்லின் முன் வல்லினம் வர மிகுந்தது.

“தாழ் என்ற சொல்லின் முன் வல்லினம் வந்தால் மிகும்.”

16. கீழ் முன் வல்லினம்

கீழ் + குலம்	—	கீழ்க்குலம்	} இவற்றில் கீழ் முன் வலி மிக்கது.
கீழ் + சாதி	—	கீழ்ச்சாதி	

“கீழ் என்னுஞ் சொல்லின் முன் வருகிற வல்லினம் மிகும்.”

இவற்றில் பொதுப் பெயர் ஈற்று ஆவி, யகர, ரகர முன் வல்லெழுத்துக்கள் மிகாவாயின.

“பொதுப் பெயர் ஈற்று உயிர், யகர, ரகர முன் வல்லினம் வர இயல்பாகும்.”

4. நம்பி	+	குறியன்	—	நம்பி குறியன்
அவர்	+	பெரியர்	—	அவர் பெரியர்
நங்கை	+	தலை	—	நங்கை தலை
சேய்	+	சிறுமை	—	சேய் சிறுமை

இவற்றில் உயர்திணைப் பெயர் ஈற்று ஆவி, யகர, ரகர முன் வல்லெழுத்துக்கள் மிகாவாயின.

“உயர்திணைப் பெயர் ஈற்று உயிர், யகர, ரகர, முன் வல்லெழுத்துக்கள் வர இயல்பாகும்,”

வினாப் பெயர் விளிப் பெயர் முன் வல்லினம்

5. அவனா	+	கொண்டான்	—	அவனா கொண்டான்
கொற்றனா	+	சென்றான்	—	கொற்றனா சென்றான்
சாத்தனா	+	தந்தான்	—	சாத்தனா தந்தான்

இவற்றில் ஆ, ஓ, ஏ என்னும் மூன்று வினாவெழுத்துக்களுக்கும் முன் வருகின்ற வல்லெழுத்துக்கள் மிகாவாயின.

“ஆ, ஓ, ஏ என்னும் மூன்று வினாவெழுத்துக்களுக்கும் முன் வருகின்ற வல்லெழுத்துக்கள் வர இயல்பாகும்.”

6. யா	+	குறியன்	—	யாகுறியன்
யா	+	தந்தான்	—	யா தந்தான்

இவற்றில் யா வினாமுன் வலி இயல்பாயின.

“யா வினாமுன் வல்லெழுத்துக்கள் வர இயல்பாகும்”

7. பொன்னா + கொள் — பொன்னா கொள்
தோழி + தா — தோழி தா

இவற்றில் விளிப்பெயர் முன் வல்லெழுத்துக்கள் வர அவை மிகவில்லை.

விளிப் பெயர் முன் வல்லெழுத்துக்கள் வர அவை இயல்பாகும்”.

முன்னிலை முன்னும், ஏவல் முன்னும்
வல்லினம்

8. உண்டனை + கொற்றா — உண்டனை கொற்றா
உண்டாய் + சாத்தா — உண்டாய் சாத்தா
உண்டார் + தேவரே — உண்டார் தேவரே

இவற்றில் ஆவி, ய, ர இறுதி முன்னிலை வினை முன் வல்லெழுத்துக்கள் வர மிகாது இயல்பாயின.

“ஆவி, ய, ர இறுதி முன்னிலை வினை முன் வல்
லெழுத்துக்கள் இயல்பாகும்.”

9. வா + கொற்றா — வா கொற்றா
பாய் + சாத்தா — பாய் சாத்தா
சேர் + தேவா — சேர் தேவா
வாழ் + புலவ — வாழ் புலவ

இவற்றில் உயிர், ய, ர, ழ இறுதி ஏவல் வினை முன் வல்லெழுத்துக்கள் மிகாது இயல்பாயின.

“உயிர், ய, ர, ழ இறுதி ஏவல் வினை முன்
வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாகும்.”

சில அகரவீற்றின் முன் வல்லினம் இயல்
பாதல்

10. உண்ணிய + தந்தான் — உண்ணிய தந்தான் —
செய்யிய வென்னும்
வினையெச்சம்
- உண்ட + குதிரை — உண்ட குதிரை — பல்
வகைப் பெயரின் எச்சம்
- உண்டன + குதிரைகள் — உண்டன குதிரைகள் —
பல்வகை முற்று
- தன + கைகள் — தனகைகள் - ஆறனுருபு
- பல + குதிரைகள் — பல குதிரைகள் } இரு
சில + செய்தான் — சில செய்தான் }
வழியிலும் அஃறிணை
பன்மை
- அம்ம + கொற்று — அம்ம கொற்று — அம்ம
என்னும் இடைச்சொல்

இவற்றில் செய்யிய வென்னும் வாய்பாட்டு எதிர்
கால வினையெச்சத்துக்கும், பலவகைப்பட்ட அகரவீற்றுப்
பெயரெச்சங்கட்கும், பலவகைப்பட்ட அகரவீற்று வினை
முற்றுக்களுக்கும், ஆறும் வேற்றுமை அகர உருபுக்கும்,
அகரவீற்றுப் பலவின் பாற் பெயர்களுக்கும், அம்ம
என்னும் உரையசை இடைச் சொல்லுக்கும் முன் வருகிற
வல்லினம் மிகாது இயல்பாயின.

“செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு எதிர்கால வினை
யெச்சத்துக்கும், பலவகைப்பட்ட அகரவீற்று பெயரெச்சங்
கட்கும், வினை முற்றுக்களுக்கும், ஆறும் வேற்றுமை
அகர உருபுக்கும், அகரவீற்றுப் பலவின் பாற் பெயர்
களுக்கும், அம்ம என்னும் உரையசை இடைச் சொல்லுக்
கும் முன் வரும் வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாகும்,”

வாழிய என்பதன் முன் வல்லினம்

11. வாழிய + கொற்று - வாழி கொற்று - இதில் வாழிய என்னும் வியங்கோள் வினை முற்றின் யகர உயிர்மெய் நீங்க, அதன் முன் வல்லினம் மிகாது இயல்பாயிற்று.

“வாழி என்ற வியங்கோள் வினை முற்றின் முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாகும்.”

பல, சில என்பவற்றின் முன் வல்லினம்

12. பல + பல — பலபல
சில + சில — சிலசில

இவற்றில் பல, சில என்னும் இரு சொற்களும் தமக்கு முன்னே தாம் வந்து இயல்பாயின.

“பல, சில என்னும் இரு சொற்களுக்கும் முன் தாமே வர இயல்பாகும்.”

ஆகாரத்தின் முன் வல்லினம்

13. ஆ + குறிது — ஆகுறிது } இவற்றில் ஆ, மா முன்
மா + குறிது — மாகுறிது } வலி இயல்பாயிற்று.
கேண்மியா + தேவா — கேண்மியா தேவா — இதில்
மியா முன் வலி இயல்பாயிற்று.

உண்ணா + பன்றிகள் — உண்ணா பன்றிகள் — இதில்
முற்று முன் வலி இயல்பாயிற்று.

“ஆ என்னும் பெயர்க்கும், மா என்னும் பெயர்க்கும், மியா என்னும் முன்னிலையசை இடைச் சொல்லுக்கும், ஆகார வீற்று எதிர்மறைப் பலவின்பால் வினை முற்றுக்கும் முன்னே வரும் வல்லினம் இயல்பாகும்.”

அன்றி, இன்றி என்பவற்றின் முன் வல்லினம்

14. நாளன்று + போகி — நாளன்று போகி
உப்பின்று + புற்கை — உப்பின்றுபுற்கை

இவற்றில் நிலைமொழி ஈற்றில் நின்ற இகரம் உகரமாய்த் திரிய, முன் வந்த வல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று.

“அன்றி, இன்றி என்ற எதிர் மறைக்குறிப்பு வினையெச்சங்களிலுள்ள இகரம் உகரமாகத் திரிய, அதன் பின்வரும் வலி இயல்பாகும்.”

இகர ஐகார வீற்றின் முன் வல்லினம்

15. கிளி + குறிது — கிளிகுறிது } இவற்றில் இ.
யானை + பெரிது — யானைபெரிது } ஐ முன் வல்
இயல்பாயின

“அல்வழிப் புணர்ச்சியில் இகர, ஐகாரங்களின் முன்வல்லினம் இயல்பாகும்.”

சில முற்றியலுகரத்தின் முன் வல்லினம்

16. அவனோடு + கொண்டான் — அவனோடுகொண்டான்—முன்றனுருபு
பொன்னனது + செவி — பொன்னனது செவி-ஆறனுருபு
ஏழு + தலை — ஏழுதலை — எண்ணுப்பெயர்
விடு + கணை — விடுகணை — வினைத்தொகை
அது + கண்டான் — அதுகண்டான் — சுட்டுப்பெயர்

இவற்றில் முன்றனுருபுக்கும், ஆறனுருபுக்கும் எண்ணுப்பெயர்க்கும், வினைத் தொகைக்கும், சுட்டுபுக்கும் முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாயிற்று.

“முன்றனுருபுக்கும், ஆறனுருபுக்கும், எண்ணுப் பெயர்க்கும், வினை தொகைக்கும், சுட்டுப் பெயர்க்கும் முன்வரும் வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாகும்.”

குற்றியலுகரத்தின் முன் வல்லினம்

17. ஆறு + தலை — ஆறுதலை — இது நெடில் தொடர்
எஃகு + பெரிது — எஃகுபெரிது — இது ஆய்தத் தொடர்
வரகு + சிறிது — வரகுசிறிது — இது உயிர்த் தொடர்
வந்து + தந்தான் — வந்துதந்தான் — இது மென் தொடர்
எய்து + கொன்றான் — எய்துகொன்றான் — இது இடைத் தொடர்

இவற்றில் வல்லினம் இயல்பாயிற்று.

“வன்தொடர் ஒழிந்த ஐந்து தொடர்க்குற்றியலுகரத்தின் முன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்பாகும்.”

ஏகார ஓகார வீற்று வல்லினம்

18. அவனே + கொண்டான் — அவனேகொண்டான்
அவனோ + கண்டான் — அவனோகண்டான்

இவற்றில் ஏ, ஓ வுக்கு முன் வல்லினம் இயல்பாயிற்று.

“ஏ, ஓ என்ற இடைச் சொற்களின் முன்வரும் வல்லினம் இயல்பாகும்.”

எயின் என்ற சாதிப்பெயர் முன் வல்லினம்

19. எயின் + குடி — எயின்குடி } இவற்றில் எயின் முன்
எயின் + சேரி — எயின்சேரி } வனி இயல்பாயிற்று.

மீன் முன் வல்லினம்

20. மீன் + கண் — மீன்கண் — இதில் மீன் முன் வல்லினம் இயல்பாயிற்று.

“மீன் என்னும் பெயரின் முன் வல்லினம் இயல்பாகும்.”

எகின் முன் வல்லினம்

21. எகின் + தலை — எகின் தலை — இதில் எகின் முன் வல்லினம் இயல்பாயிற்று.

“எகின் என்னும் அன்னப் பறவையைக் குறிக்கும் சொல்லுக்கு முன் வல்லினம் வந்தால் இயல்பாகும்.”

தன், என், நின் முன் வல்லினம்

22. தன் + பகை — தன்பகை } இவற்றுள் தன், என்,
என் + பகை — என்பகை } நின் என்பவற்றின் முன்
நின் + பகை — நின்பகை } வலி இயல்பாயிற்று.

“தன், என், நின் முன் வல்லினம் வந்தால் இயல்பாகும்.”

யகர, ரகர, முகர வீற்றின் முன் வல்லினம்

23. வேய் + கடிது — வேய் கடிது } இவற்றில் யகர, ரகர,
வேர் + சிறிது — வேர் சிறிது } முகர வீற்றின் முன்
வீழ் + தீது — வீழ் தீது } வல்லெழுத்து இயல்
பாயிற்று.

“யகர, ரகர, முகர மெய்களின் முன் வல்லினம் வந்தால் அல்வழியில் இயல்பாகும்”.

கீழ் முன் வல்லினம்

4. கீழ் + குலம் — கீழ் குலம் } இவற்றில் கீழ் முன்
கீழ் + சாதி — கீழ் சாதி } வலி இயல்பாயிற்று.

“கீழ் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் இயல்பாகும்.”

13. இடம் விட்டு எழுதுதலும் சேர்த்து எழுதுதலும்

உனது புத்தகத்தின் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் பார். அதன் நான்கு பக்கங்களிலும் தக்கபடி இடம் விட்டிருப்பதைப்பார். அது போலவே ஒவ்வொரு பக்கத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் இடம் விட்டு நீ எழுதுதல் வேண்டும்.

அவ்வாறு எழுதும்பொழுது ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும், ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும், ஒவ்வொரு வரிக்கும், ஒவ்வொரு பத்திக்கும் இடையில் இடம்விட்டு எழுதல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பத்தியிலும் முதல் வரி சிறிது உள்ளடக்கியே தொடங்க வேண்டும்.

ஒரு சொல்லை ஒரு வரியின் இறுதியிலும் அடுத்த வரியின் முதலிலுமாகப் பிரித்து எழுத நேர்ந்தால் அச் சொல்லை அதன் அசைகளுக்குத் தகுந்தபடி பிரித்து எழுத வேண்டும். முதல் வரியின் ஈற்றில்தான் எழுத விரும்பும் சொல்லுக்கு இடமுமில்லாது, அதைப் பிரிக்கவுந் தெரியவில்லை என்றால் அடுத்த வரியிலே அச் சொல்லை எழுத வேண்டும்.

துப்பார்க்குத் துப் பாயதுப் பாக்கித்துப்
பார்க்குத் துப்பாய தூஉம் மழை.

இதில் இடம் விட்டு எழுதப் பட்டுள்ளது. என்றாலும் பொருள் விளங்கவில்லை.

துப்பார்க்குத் துப்பாயதுப் பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉம் மழை.

இதில் இடம் விட்டு எழுதப்படவில்லை. சேர்த்து எழுதப்பட்டதால் வாசிக்கவே முடியவில்லை.

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉம் மழை.

இதில் சொல்லுக்குச் சொல் இடம் விட்டு எழுதப் பட்டுருப்பதால் பொருள் எளிதாக விளங்குகின்றது.

சுக்கு திப்பிலிமிளகு — சேர்த்து எழுதப் பட்டதால்
வாசிக்க முடியவில்லை.

சுக்கு திப்பிலி மிளகு—இடம்விட்டு எழுதப்பட்டிருந்
தாலும் பொருள் விளங்க
வில்லை.

சுக்கு திப்பிலி மிளகு - ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும்
இடையில் இடம் விட்டு, சேர்க்க வேண்டிய எழுத்துக்
களை அந்தந்தச் சொற்களோடு சேர்த்து எழுதியதால்
எளிதில் வாசிக்க முடிகிறது. பொருளும் நன்கு
தெரிகிறது.

“எழுத்துக்கள்” என்ற சொல்லை முதல் வரியின்
இறுதியில் எழுதும்பொழுது ‘எழுத்துக்கள்’ என்றும்,
பிரித்து, எழுத் துக்கள், எழுத்துக் கள் என்று இரு வரி
களில் எழுதலாம். அவ்வாறன்றி எழுத்துக்கள், எழு
த்துக்கள், எழுத்துக்கள் எழுத்துக்கள் என்று பிரித்து
எழுதல் கூடாது. எழுத் துக்கள், எழுத்துக் கள் என்று
சேர்த்தே எழுத வேண்டும்.

குறிப்பு: வரியின் முதலில் மெய்யெழுத்தை எழுதுதல்
கூடாது.

14. சொற்களை இடம் விட்டு எழுதுதலும் சேர்த்து எழுதலும்

எழுதுவோர் தான் நினைத்த பொருள் தெளிவாக விளங்குமாறு சொற்களுக்கிடையில் இடம் விட்டு எழுதுதல் வேண்டும். இல்லையானால் பொருள் கெட்டு விடும்.

தலைவிதி வசம் - இதனை தலை விதி வசம், தலைவிதிவசம் என்று பிரித்து எழுதுகின்ற பொழுது எவ்வாறெல்லாம் இது பொருள் படுகின்றது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். பரிவால் என்ற சொல் அன்பினால் என்று பொருள்படும். அதையே பரி, வால் என்று பிரித்து எழுதினால் குதிரையின் வால் என்று பொருள்படும்.